แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

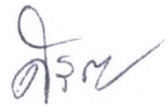

คำนำ

แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ นี้ เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาคณะศิลปศึกษา ในระยะเวลา ๕ ปี ซึ่งได้ทบทวนแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ผู้บริหาร ภาควิชา ร่วมกันพิจารณาและจัดทำขึ้นเพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะศิลปศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงวัฒนธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา เป็นยุทธศาสตร์เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ซึ่งประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่เป้าหมาย ที่กำหนดในระยะเวลา ๕ ปี ที่มีตัวชี้วัดเพื่อกำกับติดตามและประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์นั้น ๆ

คณะศิลปศึกษา จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาฉบับนี้ จะนำไปสู่การพัฒนาคณะศิลปศึกษาที่สมบูรณ์และยั่งยืนสืบต่อไป

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)
คณบดีคณะศิลปศึกษา

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทนำ ๑

ส่วนที่ ๒ บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ ๗

๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง ๗

๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราชไทย ๒๕๖๐ ..... ๗

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ๘

๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๑๒

๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน ๑๓

๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ๑๔

๒.๑.๖ กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๑๕

๒.๑.๗ นโยบายรัฐบาล ๑๖

๒.๑.๘ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ..... ๑๙

๒.๑.๙ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ..... ๑๙

๒.๑.๑๐ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ..... ๒๐

๒.๑.๑๑ มาตรฐานการศึกษาของชาติ ๓๘

๒.๑.๑๒ ภาพอนาคตที่มีผลกระทบต่ออุดมศึกษาไทย ๓๙

๒.๑.๑๓ ทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในอนาคต ๔๓

๒.๑.๑๔ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) ๔๔

๒.๑.๑๕ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ ..... ๔๘

๒.๑.๑๖ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยเรื่องมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ..... ๕๓

๒.๑.๑๗ แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๕๖

๒.๑.๑๘ นโยบายในการบริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ของอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์ (นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์) ๑๕ นโยบายเชิงรุก ขับเคลื่อน ๑๙ หน่วยงาน ๖๓

๒.๑.๑๙ นโยบายการบริหารงานของคณบดีคณะศิลปศึกษา (นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม) ๖๓

๒.๑.๒๐ มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปศึกษา ๖๔

๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (Swot Analysis) ๖๗

๒.๒.๑ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของคณะศิลปศึกษา ๗๑

๒.๒.๒ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ ๗๘

๒.๒.๓ การวิเคราะห์ TOWS Matrix คณะศิลปศึกษา ๗๙

๒.๒.๔ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์ ๘๓

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ส่วนที่ ๓ แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ..... ๘๕

๓.๑ วิสัยทัศน์ ๘๕

๓.๒ พันธกิจ ๘๕

๓.๓ เป้าหมาย ๘๕

๓.๔ วัตถุประสงค์ ๘๕

๓.๕ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ ๘๕

๓.๖ ค่านิยมหลัก ๘๕

๓.๗ ค่านิยมร่วม ๘๖

๓.๘ ยุทธศาสตร์ ๘๗

๓.๙ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ๘๙

๓.๑๐ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา ๙๐

๓.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ..... ๙๑

ส่วนที่ ๔ บทสรุป ๑๐๑

๔.๑ เงื่อนไขความสำเร็จ ๑๐๑

๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ..... ๑๐๒

๔.๓ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ๑๐๒

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ๑๐๔

ภาคผนวก ข คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการคณะศิลปศึกษา ๑๔๕

ภาคผนวก ค คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการคณะศิลปศึกษา ๑๔๗

ส่วนที่ ๑
บทนำ

ประวัติความเป็นมา

ตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ “และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑” ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๓๒ ก วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และ มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามความในมาตรา ๔ ให้รวมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนัก วิทยาลัย และศูนย์ โดยคณะศิลปศึกษาเป็นส่วนราชการหนึ่งภายใต้สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้มีการแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) คณะ

(๒) ภาควิชา

(๓) สำนักงานเลขานุการคณะ

จากวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ นำมาสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ของคณะศิลปศึกษา ดังนี้

“สร้างครูดี ครูเก่งที่เรืองปัญญา มีความเป็นเลิศด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่มีคุณภาพออกสู่สังคมและเป็นพลังสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ”

วิสัยทัศน์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗) การพัฒนาคณะศิลปศึกษาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ มุ่งเน้นการพัฒนาคณะศิลปศึกษาทั้งในด้านการจัดการศึกษาวิชาชีพครู ด้านการสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งไทยและสากล และด้านการบริหารจัดการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลเพื่อนำพาคณะไปสู่ความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่เป็นที่ยอมรับของจากองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานทางการศึกษา และสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน

ในการจัดทำแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาฉบับนี้ คำนึงถึงประเด็นความท้าทายในด้านต่างๆ ตลอดจนความคาดหวังที่สังคมมีต่อคณะศิลปศึกษา แนวนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และแนวคิดการพัฒนาบัณฑิตในศตวรรษที่ ๒๑ ตลอดจนแนวนโยบายต่างๆ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์กำหนดและได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม บุคลากรจากหน่วยงานในสังกัด ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษา ในทุกระดับ เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และเพื่อให้เป็นแผนพัฒนาของคณะศิลปศึกษาอย่างแท้จริง

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของคณะศิลปศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ คณะศิลปศึกษาดำเนินการขับเคลื่อนแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษานำไปสู่เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุพันธกิจ ทั้ง ๕ ประการ คือ

๑.ผลิตครูและพัฒนาการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพครู

๒. วิจัยสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาการเรียนการสอน ด้านนาฏศิลป์และดนตรี

๓. ให้บริการวิชาการและเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ และดนตรี

๔. ทำนุบำรุง สืบสาน สร้างสรรค์ และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ และดนตรีสู่สาธารณชน

๕. บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล

เพื่อให้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจทั้ง ๕ ประการดังกล่าว คณะศิลปศึกษาจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

เพื่อให้แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษามีความเป็นรูปธรรม นำไปสู่การปฏิบัติภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์ ได้กำหนดตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดระดับผลผลิตและค่าเป้าหมายที่คณะศิลปศึกษาต้องการบรรลุในแต่ละปี โดยทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ มีกลยุทธ์/มาตรการ ที่มุ่งขับเคลื่อนการบรรลุเป้าประสงค์ทั้งหมด ๑๓ กลยุทธ์ โดยมีตัวชี้วัดเป้าประสงค์ จำนวน ๑๐ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดกลยุทธ์ จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด รวมทั้งสิ้น ๓๐ ตัวชี้วัด เพื่อให้มั่นใจได้ว่าคณะศิลปศึกษามีความพร้อมในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง จึงได้กำหนดแนวทางการเก็บข้อมูลและการวัดผลค่าตัวชี้วัดของกลยุทธ์ เพื่อสามารถถ่ายทอดตัวชี้วัดสู่ผู้รับผิดชอบแผนงานต่าง ๆ ในคณะศิลปศึกษาได้อย่างมีระบบ และสามารถกำกับติดตาม ประเมินผลและทบทวนปรับปรุงกลยุทธ์

ข้อมูลพื้นฐาน

คณะศิลปศึกษาผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน ๒ หลักสูตร ได้แก่

๑. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘) (หลักสูตร ๕ ปี) ประกอบด้วย ๔ สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์สากลศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา

๒. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) (หลักสูตร ๔ ปี) ประกอบด้วย ๒ สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา (วิชาเอกดนตรีไทย วิชาเอกดนตรีสากล)

๓. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๗) (หลักสูตร ๔ ปี) ประกอบด้วย ๒ สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา (วิชาเอกดนตรีไทย วิชาเอกดนตรีสากล)

ผลลัพธ์ต่อสังคมในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา

๑. ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพครูด้านศิลปวัฒนธรรมทางนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล

๒. บำรุงรักษาและสืบทอดศิลปะวิทยาการทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล

ระบบการประสานงานความเชื่อมโยง

คณะศิลปศึกษา เป็นสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ทั้งไทยและสากล จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ดังนั้น คณะฯ จึงต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ดังนี้

๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คณะศิลปศึกษาเป็นหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รับนโยบายจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาเป็นแนวทางในการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒. กระทรวงศึกษาธิการ

- **สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)**

คณะศิลปศึกษาจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อเป็นสถานศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษา และพัฒนาบุคลากรร่วมกัน

- **สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)**

คณะศิลปศึกษาดำเนินการจัดส่งหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพื่อพิจารณารับรองคุณวุฒิเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

- **สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา**

คณะศิลปศึกษาดำเนินการจัดส่งหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตทั้งในรูปแบบ CD และรูปเล่ม เพื่อพิจารณาขอรับรองปริญญาทางการศึกษา การจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเครื่องมือประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ และประสานงานเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนบัณฑิตเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

๓. กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คณะศิลปศึกษาดำเนินการจัดส่งหลักสูตรในรูปแบบ Checo เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของหลักสูตรกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร ๔ ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ และจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทุนโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๔. กระทรวงมหาดไทย

- สำนักงานเทศบาลตำบลศาลายา

คณะศิลปศึกษาประสานขอความร่วมมือด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบอาคารและสถานที่ของคณะศิลปศึกษา เพื่อฉีดพ่นหมอกควันกำจัดยุงป้องกันโรคไข้เลือดออกแก่บุคลากรและนักศึกษา เป็นต้น

- องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ภายในจังหวัดนครปฐม

คณะศิลปศึกษาสร้างความร่วมมือกับ อบต. ในการจัดกิจกรรมการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์ทั้งไทยและสากลแก่ชุมชน

- สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

คณะศิลปศึกษาจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อเป็นสถานศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษา และพัฒนาบุคลากรร่วมกัน

- โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะศิลปศึกษาจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นสถานศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษา และพัฒนาบุคลากรร่วมกัน

๕. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

คณะศิลปศึกษาจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมเป็นคณะทำงานจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพธุรกิจดนตรี อาชีพนักดนตรีท้องถิ่น และอาชีพผู้ผลิตเครื่องดนตรีท้องถิ่น

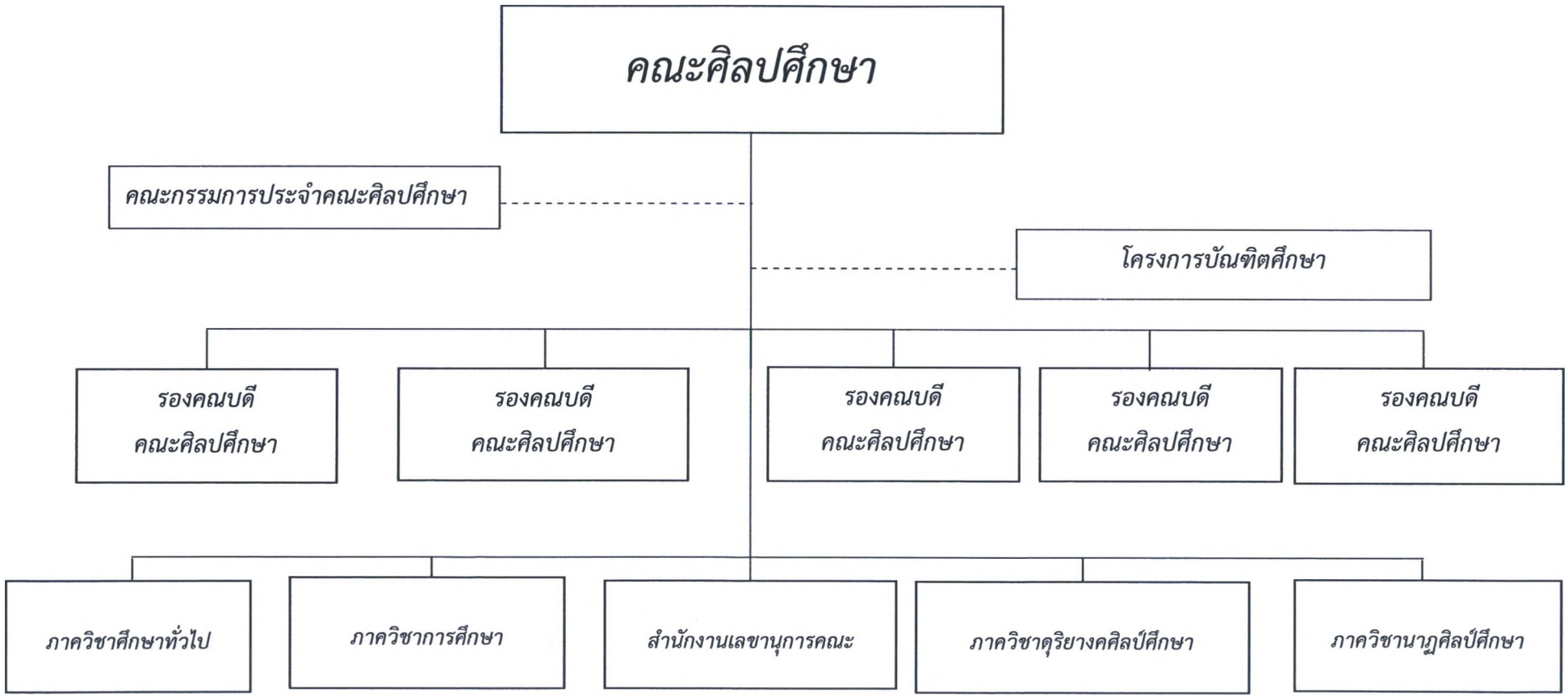
๖. สภาคณบดีครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย

คณะศิลปศึกษาจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิกสภาคณบดีครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยกลุ่มราชภัฏ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยกลุ่มเฉพาะทาง เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู

๗. ที่ประชุมคณบดีครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย

คณะศิลปศึกษาจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิก ๒๕ มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยกลุ่มเฉพาะทาง เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ไขของการใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร ๔ ปี) แนวทางการขอใบประกอบวิชาชีพครู แนวทางการขอรับการประเมินจากคุรุสภา การพัฒนาการศึกษา เช่น การจัดทำคลังข้อสอบ การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น การเทียบโอนระหว่างมหาวิทยาลัย

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ คณะศิลปศึกษา

อัตรากำลัง คณะศิลปศึกษา

คณะศิลปศึกษามี (บุคลากร) จำนวนทั้งสิ้น ๗๑ คน โดยแบ่งตามสังกัดหน่วยงานได้ดังนี้

ลำดับที่	หน่วยงาน	อาจารย์	ผศ.	รศ.	บุคลากรทางการศึกษา	พนักงานราชการ	ลูกจ้างเหมา	รวมทั้งสิ้น
๑	ภาควิชาการศึกษา	๓	๓	-	-	-	-	๖
๒	ภาควิชาศึกษาทั่วไป	๓	๑	-	-	-	๑	๕
๓	ภาควิชาดุริยางคศิลป์ศึกษา	๑๒	-	-	-		๘	๒๐
๔	ภาควิชานาฏศิลป์ศึกษา	๘	๒		-	๑	๔	๑๕
๕	สำนักงานเลขานุการคณะฯ	-	-	-	๕	๘	๑๒	๒๕
รวม		๒๖	๖	-	๕	๙	๒๕	๗๑

ส่วนที่ ๒
บริบท และการวิเคราะห์สถานการณ์ (Context & SWOT Analysis)
คณะศิลปศึกษา

ในการจัดทำแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ได้มีการศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานตามพันธกิจของคณะศิลปศึกษา รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมของคณะศิลปศึกษา ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษาประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) ภาพอนาคตที่มีผลกระทบต่ออุดมศึกษาไทย ทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในอนาคต สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ร่างนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยเรื่องมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับบที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๒๐ ปี นโยบายในการบริหารสถาบันของอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และนโยบายการบริหารงานของคณบดีคณะศิลปศึกษา มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปศึกษา โดยสรุปสาระสำคัญของบริบทดังกล่าว ดังนี้

๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๔ วรรค ๓ ความว่า “รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย

มาตรา ๕๔ วรรค ๔ ความว่า “การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติมีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ”

หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา (๓) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับ ความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของ ผู้ประกอบวิชาชีพครู และ (๔) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติ และระดับพื้นที่

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐบาลและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมีวิสัยทัศน์ ในการพัฒนาประเทศว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อ ผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและ ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

คณะศิลปศึกษา ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติ มั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดถึงการปลุกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ โดยกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา คือ

๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๒) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๓) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๒.๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

คณะศิลปศึกษามีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการพัฒนาคนรุ่นใหม่ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ

๒.๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายในการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับ ๘ คนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการ ที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อม อารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด” กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา คือ

๑) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดรับกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคม ที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๓) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

๔) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครู สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธี เรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิต และพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรรผู้มีความสามารถสูง ให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพการสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่ อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทั่วถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนากลไกต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล

๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาสู่ระดับนานาชาติ ในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ

๘) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกัน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙) การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ เพื่อรวมนักวิจัยให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย

๒.๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายโดยเน้นการตอบ โจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา คือ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน การจัดให้มีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้และนวัตกรรมของคนทุกกลุ่ม รวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

๒) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนักในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจและจุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้ รวมถึงเชื่อมโยงการสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน บนรากฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันกับประเทศไทย

๒.๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน คือ

๑) ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการ ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) มีความเชื่อมโยงในการให้บริการ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและแหล่งข้อมูลต่างๆ นำไปสู่การวิเคราะห์การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนานโยบายและการให้บริการ มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

๓) บริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๔) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับประเด็นการพัฒนา ระดับหน่วยงาน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการ บรรลุเป้าหมายเป็นประจำ

๕) บุคลากรเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ โดยมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงาน มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖) มีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัว ให้กับหน่วยงานในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหาการคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพ

๗) บุคลากรยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำในทุกระดับให้มีขีดสมรรถนะสูง มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพ เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจนำการเปลี่ยนแปลงพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม

๘) มีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร่วมต่อต้านการทุจริต มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

๙) บุคลากรยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต กำหนดให้บุคลากรต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลีกเลี่ยงการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

๑๐) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้จัดการกับผู้กระทำความผิดทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างตรงไปตรงมา เป็นธรรม และตรวจสอบได้ พร้อมทั้งให้การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปราศจากการแทรกแซงของนักการเมืองและผู้มีอิทธิพล มีการลงโทษผู้กระทำผิดกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๑๑) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการจัดให้มีกลไกการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการพัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้นำแนวคิด “ล้มแล้วลุกไว” ประกอบด้วย การพร้อมรับ (Cope) การปรับตัว (Adapt) และการเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) มาเป็นหลักคิดในการพัฒนา เพื่อรองรับกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (Covid-19) ให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง เท่าทัน มีศักยภาพในการรับและลดความเสี่ยง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา คือ

ประเด็นที่ ๑๐

๒.๑.๓.๑ ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

๒.๑.๓.๒ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งมุ่งเน้นกลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน

คณะศิลปศึกษา ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศ จำนวน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน ด้านที่ ๙ ด้านสังคม ด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา และด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๔.๑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน คือ

๒.๑.๔.๑.๑ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ บริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิตประชาชน

๒.๑.๔.๑.๒ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกันก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล

๒.๑.๔.๑.๓ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ โครงสร้างภาครัฐกะทัดรัด ปรับตัวได้เร็วและระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง

๒.๑.๔.๑.๔ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ กำลังคนภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม และมีสมรรถนะสูงพร้อมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑.๔.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๙ ด้านสังคม

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา คือ

๒.๑.๔.๒.๑ ประเด็นการปฏิรูปที่ การมีส่วนร่วม ๕ การเรียนรู้ การรับรู้ และการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม โดยได้ให้ความสำคัญกับการสร้างพลังจิตอาสาเพื่อสร้างจิตสำนึกส่วนรวมของประชาชนผ่านการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม การสร้างพลังแผ่นดิน การสร้างพลังสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมของคนทุกวัยผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ

๒.๑.๔.๓ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน คือ

๒.๑.๔.๓.๑ ประเด็นการปฏิรูปด้านการป้องปราม โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริตภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๒.๑.๔.๓.๒ ประเด็นการปฏิรูปด้านการปราบปราม โดยมีเป้าหมายหรือผล อันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ ยกระดับ การบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการ ทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๒.๑.๔.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน คือ

๒.๑.๔.๔.๑ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง

๒.๑.๔.๔.๒ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๒.๑.๔.๔.๓ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบ วิชาชีพครูและอาจารย์

๒.๑.๔.๔.๔ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๑.๔.๔.๕ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา

๒.๑.๔.๔.๖ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform)

๒.๑.๔.๕ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน คือ

๒.๑.๔.๕.๑ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในทุกช่วงวัย ผ่านการปฏิรูปอุตสาหกรรมบันเทิงและการใช้กลไกร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อน โดยมีกลไกการปฏิรูปอุตสาหกรรมบันเทิง เพื่อใช้พลังบวก (Soft Power) ให้เกิดการผลิตสื่อที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม การยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล หน่วยงาน องค์กร และสื่อเสริมคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาศักยภาพแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมต้นแบบ

๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก ทั้งที่เป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระยะสั้นและระยะยาวที่สามารถคาดการณ์ผลกระทบได้ และที่ไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในมิติต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ด้วยขนาดและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยบริบทและเงื่อนไขสภาพแวดล้อมภายในประเทศจะเป็นตัวแปรหลักที่บ่งชี้ว่าบริบทการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่เกิดขึ้นจะสร้างโอกาสหรือเป็นความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ รวมถึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของไทยในอนาคต

การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศขนานใหญ่ ภายใต้แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกัน กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังมุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างความสมดุลในการกระจาย ผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างความสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยน องคาพยพในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม

๒.๑.๖. กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

คณะศิลปศึกษา ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความตระหนักต่อสถาบันหลักของชาติ และพัฒนากลไกในการอนุรักษ์ และสืบทอดวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานคือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งกิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดำเนินงานตามพระราชดำริ และส่งเสริมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ อนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยการบูรณะ ปฏิสังขรณ์ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ขึ้นทะเบียน ปกป้องคุ้มครอง เผยแพร่ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๑.๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานคือ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรม ประเพณีหรือเทศกาลสำคัญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทศิลปิน เพื่อการสร้างงาน และสร้างรายได้ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาความสัมพันธ์ และส่งเสริมเกียรติภูมิและภาพลักษณ์ไทยในเวทีโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานคือ เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสมาชิกอาเซียน และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ผลิตสื่อเผยแพร่ และส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ วัฒนธรรมและนำความเป็นไทยสู่สากล โดยดำเนินงานทั้งเชิงรับและเชิงรุก ส่งเสริมบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยในเวทีอาเซียน และนานาชาติ

๒.๑.๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และความเป็นไทย มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานคือ เสริมสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ การพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ตลอดจนเปิดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก และเยาวชน ส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น รณรงค์ส่งเสริมความเป็นไทยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

๒.๑.๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา วิจัย บริหารจัดการความรู้ และสร้างนวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานคือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาการบริการการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมถึงการจัดการความรู้ และการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมในมิติวัฒนธรรม

๒.๑.๖.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนากลไกและยกระดับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานคือ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาศักยภาพ และบูรณาการ การดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๗ นโยบายรัฐบาล

คณะศิลปศึกษา มีลักษณะการดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล จำนวน ๖ ด้าน ได้แก่ นโยบายด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายด้านที่ ๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม นโยบายด้านที่ ๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย นโยบายด้านที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายด้านที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรมรายละเอียดดังนี้

๒.๑.๗.๑ นโยบายด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศและประชาชนชาวไทยรัฐบาลถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์และปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ ด้วยความจงรักภักดี

๒.๑.๗.๒ นโยบายด้านที่ ๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม การส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่ดี รวมทั้งการทำนุบำรุงศาสนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมไทย และการยอมรับประเพณี วัฒนธรรมที่ดีที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คุณธรรม และอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ดังนี้

๒.๑.๗.๒.๑ ส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ โดยอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ศิลปะ ประเพณี ภูมิปัญญา ภาษาไทย และภาษาถิ่นที่มีอัตลักษณ์และความหลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ในเอกลักษณ์ของชาติ พร้อมทั้งสนับสนุนการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เพื่อกระตุ้นกระแสนิยมวัฒนธรรมไทย พัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคธุรกิจและ อุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม

๒.๑.๗.๒.๒ ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม กตัญญู ความซื่อสัตย์ การมีวินัย เคารพกฎหมาย มีจิตสาธารณะและการมีส่วนร่วม ทำประโยชน์ให้ประเทศ และเป็นพลเมืองที่ดี โดยส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และชุมชนเป็นฐานในการบ่มเพาะ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล ให้สื่อมีบทบาทกระตุ้นและสร้างความตระหนักในค่านิยมที่ดี รวมถึงผลิตสื่อที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ และเปิดพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๒.๑.๗.๒.๓ ทำนุบำรุงศาสนาให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมสถาบันศาสนา ทุกศาสนาให้มีบทบาทในการเผยแผ่หลักคำสอนที่ดีงาม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และ เสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต จิตใจ และพัฒนาสังคมให้มีความสามัคคี ปรองดอง และยั่งยืน และให้พุทธศาสนิกชนเข้าถึงแก่นแท้คำสอนของพระพุทธเจ้าและสามารถนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

๒.๑.๗.๒.๔ สร้างความรู้ ความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของประเทศเพื่อนบ้าน ยอมรับและเคารพในประเพณี วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ และชาวต่างชาติที่มีความหลากหลายในลักษณะพหุสังคมที่อยู่ร่วมกัน โดยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศควบคู่กับการส่งเสริม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๒.๑.๗.๓ นโยบายด้านที่ ๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๒.๑.๗.๓.๑ พัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่

๑) ปรับรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะและอาชีพของคนทุกช่วงวัยสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยปรับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน และปรับระบบดึงดูด การคัดเลือก การผลิตและพัฒนาครูที่นำไปสู่การมีครูสมรรถนะสูงเป็นครูยุคใหม่ที่สามารถออกแบบและจัดระบบการสร้างความรู้ สร้างวินัย กระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจ เปิดโลกทัศน์มุมมองของเด็กและครูด้วยการสอนในเชิงแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น ควบคู่กับหลักการทางวิชาการ

๒) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ทั้งในส่วนฐานความรู้และระบบความคิดในลักษณะสหวิทยาการ และตรงกับความต้องการของประเทศในอนาคต และเป็นผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริงและสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ รวมถึงมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้ มีความพร้อมทั้งทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน

๒.๑.๗.๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

สร้างเครือข่ายการทำวิจัยระหว่างภาคส่วนต่างๆ ปฏิรูปและบูรณาการระบบการเรียนการสอนกับระบบงานวิจัยและพัฒนา ให้เอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพด้านนวัตกรรมของประเทศ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมกระบวนการการทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนในการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ให้เป็นระบบเปิด และมีการบูรณาการการทำงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงระบบการศึกษากับภาคปฏิบัติจริงในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างนักวิจัยมืออาชีพและนวัตกรที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับงานวิจัย สู่การเพิ่มศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ

๒.๑.๗.๓.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทุกช่วงวัย

๑) มุ่งเน้นการพัฒนาโรงเรียนควบคู่กับการพัฒนาครู เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับบนพื้นฐานการสนับสนุนที่คำนึงถึงความจำเป็นและศักยภาพของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ และสร้างระบบวัดผลโรงเรียนและครูที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน คืนครูให้นักเรียนโดยลดภาระงานที่ไม่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการเชื่อมโยงหรือส่งต่อข้อมูลครอบครัวและผู้เรียนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงการพัฒนาตลอดช่วงชีวิต ตลอดจนพัฒนาช่องทางให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒) พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสมกับช่วงวัย ตลอดจนพัฒนาแหล่งเรียนรู้และอุทยานการเรียนรู้สำหรับเยาวชนที่เชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวิถีชีวิต และส่งเสริมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่เข้าสู่สังคมสูงวัย

๓) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยจัดการศึกษากับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา มุ่งเน้นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและกลุ่มเด็กนอกระบบการศึกษา ปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบโรงเรียนพี่เลี้ยงจับคู่ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพการศึกษาดีกับโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และการส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาในพื้นที่ สนับสนุนเด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไขปัญหาหนี้สินทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวนรูปแบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม

๔) พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนที่ชัดเจน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคต

๕) ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้อง โดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัยและอุดมการณ์ที่ถูกต้องของคนในชาติ หลักคิดที่ถูกต้องด้านคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะการเคารพกฎหมาย และกติกาของสังคมเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมกลไกสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ในทุกมิติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมทั้งลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ตลอดจนส่งเสริม ให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนประเทศ

๒.๑.๗.๓.๔ จัดทำระบบปริญญาชุมชนและการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เน้นออกแบบหลักสูตรระยะสั้นตามความสนใจ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันและทักษะอาชีพของคนทุกช่วงวัยในพื้นที่และชุมชนเป็นหลัก พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต ซึ่งเป็นการเรียนเก็บหน่วยกิตของวิชาเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามสาขาวิชาและข้ามสถาบันการศึกษา หรือทำงานไปพร้อมกัน หรือเลือกเรียนเฉพาะหลักสูตรที่สนใจ เพื่อสร้างโอกาสของคนไทยทุกช่วงวัยและทุกระดับสามารถพัฒนาตนเองทั้งในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิต

๒.๑.๗.๔ นโยบายด้านที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ กฎหมายจะต้องได้รับการปรับปรุงให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม โดยกำหนดนโยบายการดำเนินการ ดังนี้

๒.๑.๗.๔.๑ พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยพัฒนาให้ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม มีการจัดรูปแบบองค์กรใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว และเหมาะสมกับบริบทของประเทศ รวมทั้งจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและภารกิจงานที่เปลี่ยนแปลงไปพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่รัฐให้สามารถรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง และตอบสนองความต้องการได้อย่างทันท่วงที พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกันตั้งแต่ขั้นวางแผนการนำไปปฏิบัติ การติดตามประเมินผล การปรับปรุงการทำงานให้มีมาตรฐานสูงขึ้น และปรับปรุงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๒.๑.๗.๔.๒ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ในการบริหารราชการแผ่นดินที่มีระบบการวิเคราะห์และแบ่งปันข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ในระบบบริการประชาชนที่เป็นไปตามความต้องการเฉพาะตัวบุคคลมากขึ้น

๒.๑.๗.๔.๓ เปิดเผยข้อมูลภาครัฐสู่สาธารณะ โดยหน่วยงานของรัฐในทุกระดับต้องเปิดเผยและเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกัน ทั้งในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง และระหว่างหน่วยงานรัฐกับประชาชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจถึงสถานการณ์และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศที่มีความซับซ้อน ปรับเปลี่ยนให้เป็นการทำงานเชิงรุก เน้นการยกระดับไปสู่ความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง แสวงหาความคิดริเริ่ม และสร้างนวัตกรรม โดยมีการคาดการณ์สถานการณ์ วิเคราะห์ความเสี่ยงและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๗.๔.๔ ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาข้าราชการ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง พร้อมกับยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล มีสมรรถนะและความรู้ความสามารถพร้อมต่อการปฏิบัติงานดำเนินการปรับปรุงสวัสดิภาพชีวิต ความเป็นอยู่ตลอดจนสร้างขวัญกำลังใจและความผูกพันในการทำงาน

๒.๑.๗.๕ นโยบายด้านที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยจัดให้มีมาตรการและระบบเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ช่วยป้องกันและลดการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเข้มงวด รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดตามการแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเร่งสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต ถูกต้อง ชอบธรรม และสนับสนุนทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๑.๘ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและหลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐเป็นผู้ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบในชุมชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบและมีการรวบรวมหน่วยงานด้านการศึกษาจัดตั้งเป็นกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแลการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดเอกภาพในด้านการจัดการและนโยบายการจัดการการศึกษา แต่มีความหลากหลายในการปฏิบัติและการกระจายอำนาจ และให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการด้านอุดมศึกษา

๒.๑.๙ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อ ความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขรวมทั้งตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเป็นอิสระ หลักความเสมอภาค หลักธรรมาภิบาล

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจ การจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่าง ๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้แก่ประเทศ การพัฒนากำลังคนของประเทศและการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ

๒.๑.๑๐ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

"คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑"

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

การศึกษาเป็นเครื่องมือ/กลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง ๔ ประการ (เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี และมีคุณภาพของสังคมประเทศและของโลก) มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและพัฒนาประเทศ (สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดของความสนใจ) และดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข (มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตในโลกศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง)

แนวทางการจัดการศึกษาการบริหารและการจัดการ

๑) การกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษาเพื่อความเป็นอิสระคล่องตัว ในการบริหารจัดการที่แสดงความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับและการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีความรู้ความสามารถและการแบ่งบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน โดยให้สถานศึกษาที่มีศักยภาพและความพร้อมสามารถเปลี่ยนสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ

๒) สถานศึกษาที่มีสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ จะมีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ดังนี้

- การสรรหาและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา เป็นอำนาจของหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษา หากกรรมการสถานศึกษาไม่สามารถบริหารและจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ
- การสรรหาและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา เป็นอำนาจของคณะกรรมการสถานศึกษา หากผู้บริหารไม่สามารถบริหารจัดการให้บรรลุผลตามเป้าหมายกรรมการสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ
- การสรรหาและคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา หากครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายผู้บริหารสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

๓) สถานศึกษามีหน้าที่รวบรวมบันทึกข้อมูล และรายงานผลการพัฒนาการศึกษาที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการของสถานศึกษา รวมทั้งการติดตามประเมินผล การกำหนดนโยบายและแผน การกำกับการจัดการศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบ ทั้งฝ่ายผู้จัดการศึกษาและผู้รับบริการการศึกษา ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งของการส่งเสริมการทำงานของกลไกตลาดให้มีประสิทธิภาพ

หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน

สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้บริการการศึกษาและการเรียนรู้แก่พลเมืองทั้งผู้ที่อยู่ในวัยเรียนและผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน

ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

๑) สถาบันผลิตครูต้องผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูตามมาตรฐานหลักสูตร

๒) ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาชีพครูต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่กำหนดเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีศักยภาพและความสามารถตรงตามความต้องการและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๓) การสรรหาคัดเลือกและบรรจุครูใหม่ ให้เปลี่ยนสถานเป็นพนักงานของรัฐ ด้วยระบบสัญญาจ้างและได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนรวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่ต่ำกว่าการเป็นข้าราชการ

๔) การดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาให้เปลี่ยนมาเป็นระบบการสรรหาและคัดเลือกโดยกรรมการสถานศึกษา ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๔ ปี และมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หากได้รับการคัดเลือก หากพ้นวาระการดำรงตำแหน่งหรือมิได้อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาให้กลับมาเป็นครูผู้สอนเช่นเดิม

๕) ระบบการพัฒนาผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและสามารถทดสอบวัดและประเมินทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะความมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อยกระบบสมรรถนะของวิชาชีพครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

๖) เงินเดือน ค่าตอบแทนของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปตามผลงานและความสามารถและมีระบบสัญญาจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต้องไม่น้อยกว่าที่ข้าราชการได้รับ ซึ่งมิได้ขึ้นอยู่กับบัญชีเงินเดือนข้าราชการ เพื่อให้สามารถเลือกครูที่เก่งเข้ามาสอน หรือเลือกผู้บริหารที่มีความสามารถเข้ามาบริหารระบบทรัพยากรการเงินเพื่อการศึกษา

๗) ปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือสถานศึกษาไปสู่ด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียน เพื่อให้รัฐมีเครื่องมือทางการเงินในการกำกับบทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศนอกเหนือจากการใช้เครื่องมือทางการเงินผ่านด้านอุปทาน

๘) ให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่ให้กับผู้เรียน ซึ่งเกินกว่าคุณภาพและมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด เพื่อให้ผู้เรียน (ผู้ปกครอง) มีส่วนร่วมระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษาตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ

สาระสำคัญการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สาม (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ

๑) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

๒) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ

๓) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ

๔) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดัก ประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

กรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา มีการปฏิรูปการศึกษาและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดย

๑) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ที่มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ที่เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า สามารถดึงดูดคนเก่ง คนดี มีใจรักในวิชาชีพครูมาเป็นครู

๓) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทุกระดับ/ประเภท ให้สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและพัฒนาแหล่งเรียนรู้อื่นๆ สำหรับการศึกษาและเรียนรู้ทั้งในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย

๔) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชนและทุกภาคส่วน มีระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (๓Rs๘Cs) ประกอบด้วย ทักษะ และคุณลักษณะต่อไปนี้

- ๓Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic)
- ๘Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้(Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) ๕ ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุ เป้าหมาย ๕๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ ๖-๑๔ ปีทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรีโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงาน มีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน อย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา ๑๕ ปีเป็นต้น

๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถ เต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น เป็นต้น

๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ ๒๐๐ อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น ๕ ช่วง ดังนี้ระยะ เร่งด่วน ระยะ ๕ ปีแรกของแผน ระยะ ๕ ปีที่สองของแผน ระยะ ๕ ปีที่สามของแผน และระยะ ๕ ปีสุดท้ายของแผน

ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์และแนวคิดการจัดการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความรักและการธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง (Civic Education) และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อน ความรักและการธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติและการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเพิ่มขึ้น

๒) ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านการอบรมลูกเสือ เพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง ความเป็นพลเมือง (Civic Education) เพิ่มขึ้น

๔) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมที่สร้าง ภูมิคุ้มกันหรือป้องปรามการทุจริตคอร์รัปชั่นเพิ่มขึ้น

๕) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อส่งเสริม การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

๒.๒ คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น สถานศึกษาจัดการ ศึกษาสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้น และสถานศึกษาในพื้นที่พิเศษที่จัดอยู่ในมาตรการจูงใจ มีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของนักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่พิเศษที่มีคะแนน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชา ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น

๒) ร้อยละของผู้เรียน เยาวชนและประชาชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพหรือทักษะด้านอาชีพ สามารถ มีงานทำหรือนำไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของสถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่พิเศษที่จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม และภาษาถิ่นเพิ่มขึ้น

๔) ร้อยละของผู้เรียนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่พิเศษที่เข้าร่วมโครงการด้านการพัฒนาศักยภาพหรือความสามารถพิเศษเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น

๕) จำนวนสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้น

๖) จำนวนสถานศึกษาในพื้นที่พิเศษที่จัดอยู่ในมาตรการจูงใจ มีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น

๒.๓ คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิต รูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น มีระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ และผู้เรียนในสถานศึกษา ที่มีคดีทะเลาะวิวาทลดลง เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ ทั้งที่เป็นพื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบและแรงงานต่างด้าว พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามใน รูปแบบใหม่ อาทิอาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทาง การจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น

๒) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้าง ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น

๓) มีระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคาม ในรูปแบบใหม่

๔) ร้อยละของสถานศึกษาที่ปลอดยาเสพติดเพิ่มขึ้น

๕) สัดส่วนผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีคดีทะเลาะวิวาทลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของ ตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลความต้องการกำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน สัดส่วนผู้เรียน อาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และสัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสังคมศาสตร์ กำลังแรงงานในสาขาอาชีพ ต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีฐานข้อมูลความต้องการกำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน

๒) สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้น เมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา

๓) สัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้น เมื่อเทียบกับผู้เรียนสังคมศาสตร์

๔) ร้อยละของผู้เรียนที่เรียนในระบบทวิภาคี/สหกิจศึกษาในสถานประกอบการ ที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น

๕) ร้อยละของผู้ได้รับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับ ความต้องการของประเทศเพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะที่ตรงกับความต้องการของ ตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๗) ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา ในแต่ละระดับเมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ระดับปริญญาตรี)

๘) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ตรงตาม ข้อมูลความต้องการกำลังคน (Demand) ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

๙) ประชากรวัยแรงงาน (๑๕ - ๕๙ ปี) มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

๑๐) ร้อยละของประชากรวัยแรงงาน (๑๕ - ๕๙ ปี) ที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไปเพิ่มขึ้น

๑๑) ร้อยละของกำลังแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิ วิชาชีพเพิ่มขึ้น

๑๒) อัตราการได้งานทำ/ประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ อาชีวศึกษา (ไม่นับศึกษาต่อ) ภายในระยะเวลา ๑ ปีเพิ่มขึ้น

๑๓) อัตราการได้งานทำ/ประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ อุดมศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปีเพิ่มขึ้น

๑๔) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการประเมินสมรรถนะตามมาตรฐาน อาชีพเพิ่มขึ้น

๑๕) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา มีสมรรถนะ เป็นที่พอใจของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น

๑๖) อันดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อผู้จบอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น (IMD)

๒.๒ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลาง และระดับสูง จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษา ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละของสถาบันการศึกษาจัดการศึกษารูปแบบ ทวิภาคี/สหกิจศึกษา/หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐานที่กำหนดเพิ่มขึ้น จำนวนหลักสูตรของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทวิวุฒิ (Dual Degree) เพิ่มขึ้น จำนวนสถาบันอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น และมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพและหน่วยงานที่จัดการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการผลิตบัณฑิตและวิจัยตามความเชี่ยวชาญ และความเป็นเลิศเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น

๒) สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงจำแนกตามระดับ/ประเภท การศึกษาในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษารูปแบบทวิภาคี /สหกิจศึกษา/ หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐานที่กำหนดเพิ่มขึ้น

๔) จำนวนหลักสูตรของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทวิวุฒิ (Dual Degree) ร่วมกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น

๕) จำนวนหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาเน้นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ การวิจัยเพิ่มขึ้น

๗) ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิศวกรรม และคณิตศาสตร์หรือสะเต็มศึกษาเพิ่มขึ้น

๘) จำนวนหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ผู้เรียนสามารถโอนย้ายหรือศึกษาต่อเนื่อง เพิ่มขึ้น

๙) จำนวนสถาบันอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถ พิเศษเพิ่มขึ้น

๑๐) จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษาที่มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพิ่มขึ้น

๑๑) ร้อยละของครูอาชีวศึกษาที่ผ่านการประเมินสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ เพิ่มขึ้น

๑๒) ร้อยละของสถานประกอบการที่จัดการศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนตาม ความต้องการของตลาดงานเพิ่มขึ้น

๑๓) ร้อยละของภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพและหน่วยงานที่จัดการศึกษาเพิ่มขึ้น

๒.๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนเงินลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน เมื่อเทียบกับภาครัฐเพิ่มขึ้น สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศเพิ่มขึ้น โครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้าง องค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น บุคลากรด้านการวิจัยและ พัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้น นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้จดสิทธิบัตรและทรัพย์สิน ทางปัญญาเพิ่มขึ้น และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขา ที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมีแผนงานและ โครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำแผนผลิตและพัฒนากำลังคนให้ตรงกับความต้องการของ ตลาดงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) สัดส่วนเงินลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนเมื่อเทียบกับภาครัฐเพิ่มขึ้น

๒) สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้น

๓) จำนวนโครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๔) จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้น

๕) จำนวนนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้จดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา เพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีเป้าหมาย ดังนี้

๓.๑ ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและ คุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ที่จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น

๒) ร้อยละของผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น

๒.๑ ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และช่วยเหลือสังคมเพิ่มขึ้น

๒.๒ ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีวินัย เพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ที่จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น

๓.๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น เด็กแรกเกิด–๕ ปีมีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้สูงวัย ที่ได้รับบริการการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น และมีสาขาและวิชาชีพ ที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยได้รับการส่งเสริมให้ทำงานและถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของเด็กแรกเกิด – ๕ ปีมีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น

๒) ครู/ผู้ดูแลเด็กมีความรู้และทักษะในการดูแลเด็กที่ถูกต้อง จัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับหลักการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้านตามวัยเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละการอ่านของคนไทย (อายุตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป) เพิ่มขึ้น

๔) ร้อยละของนักเรียนที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น

๕) จำนวนผู้เรียนในสาขาเฉพาะที่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญระดับสูง ในศาสตร์/สาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

๖) ประชากรวัยแรงงาน (๑๕ – ๕๙ ปี) มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

๗) ร้อยละของแรงงานที่ขอเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อยกระดับ คุณวุฒิการศึกษาเพิ่มขึ้น

๘) จำนวนผู้สูงวัยที่ได้รับบริการการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะชีวิต เพิ่มขึ้น

๙) จำนวนสาขาและวิชาชีพที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยได้รับการส่งเสริมให้ทำงาน และถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์เพิ่มขึ้น

๓.๓ สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อน ประถมศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น สถานศึกษา/สถานพัฒนา เด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย และสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานคุณภาพเด็กปฐมวัยของอาเซียนเพิ่มขึ้น สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น และสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับปฐมวัยที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น

๒) จำนวนสถานศึกษา/สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับ หลักสูตรปฐมวัยและสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานคุณภาพเด็กปฐมวัยของอาเซียน เพิ่มขึ้น

๓) จำนวนสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น

๔) จำนวนสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ เพิ่มขึ้น

๕) จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาของ ประเทศสมาชิกอาเซียน (+๓) เพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

๓.๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพ และมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น แหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เพิ่มขึ้น สื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือจัดรายการเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ และได้รับการพัฒนา โดย การมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

๒) จำนวนสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่องค์ความรู้หรือจัดรายการเพื่อการศึกษา เพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของชุมชนที่มีการจัดการแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

๔) มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบ ความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๕) จำนวนสื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพ จากหน่วยงานที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น

๖) จำนวนสื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนา โดยการมีส่วนร่วม จากภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น

๗) จำนวนรายการ/ประเภทสื่อที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงาน ที่รับผิดชอบเผยแพร่ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษาเพิ่มขึ้น

๘) มีระบบคลังข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมาตรฐาน สามารถให้บริการคนทุกช่วงวัยและใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานได้

๓.๕ ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ทักษะ และสมรรถนะของ ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ มีระบบติดตามประชากรวัยเรียนที่ขาดโอกาสหรือไม่ได้รับการศึกษา และผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ทักษะ และ สมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ

๒) มีระบบติดตามประชากรวัยเรียนที่ขาดโอกาสหรือไม่ได้รับการศึกษา และ ผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน

๓) จำนวนการเข้าใช้บริการคลังข้อสอบเพื่อการวัดผลการเรียนรู้ตามมาตรฐาน หลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพ จำแนกตามหลักสูตรและระดับชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

๔) จำนวนผู้เรียนที่ศึกษา/เรียนรู้/อบรมทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพตาม หลักสูตรและเข้ารับการทดสอบและประเมินผลผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๓.๖ ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับ สากล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลความต้องการใช้ครูแผนการผลิตครูอาจารย์และ บุคลากรทางการศึกษาในระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙) จำแนกตามสาขาวิชา ขนาด สถานศึกษา และจังหวัด สัดส่วนของการบรรจุครูที่มาจากการผลิตครูในระบบปิดเพิ่มขึ้น มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เอื้อให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่นและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเข้าสู่วิชาชีพครูเป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีฐานข้อมูลความต้องการใช้ครูแผนการผลิตครูอาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษาในระยะ ๑๐ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙) จำแนกตามสาขาวิชา ขนาดสถานศึกษา และจังหวัด

๒) สัดส่วนของการบรรจุครูที่มาจากการผลิตครูในระบบปิดเพิ่มขึ้น

๓) มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เอื้อให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่น และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเข้าสู่วิชาชีพครู

๓.๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตาม มาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น และระดับความพึงพอใจของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาและการใช้ ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัด และประเมินผลผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพ และมีแผนงานและโครงการที่สำคัญ เช่น โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ/ประเภท การศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น

๒) ร้อยละของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น

๓) ระดับความพึงพอใจของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อ การพัฒนาสมรรถนะและการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๔) มีระบบการคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นอาจารย์ในสถาบันผลิตครูและการพัฒนา ให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาและเทคนิคการสอน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมายดังนี้

๔.๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มี คุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ดัชนีความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามฐานะทางเศรษฐกิจและพื้นที่ลดลง ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ ภาคการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษลดลง เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) สัดส่วนนักเรียนปฐมวัย (๓-๕ ปี) ต่อประชากรกลุ่มอายุ ๓-๕ ปีเพิ่มขึ้น

๒) ประชากรอายุ ๖-๑๑ ปีได้เข้าเรียนระดับประถมศึกษาทุกคน

๓) ประชากรอายุ ๑๒-๑๔ ปีได้เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ เทียบเท่าทุกคน

๔) สัดส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (๑๕ -๑๗ ปี) ต่อประชากรกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๗ ปีเพิ่มขึ้น

๕) ประชากรวัยแรงงาน (๑๕ – ๕๙ ปี) มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของเด็กในวัยเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับการศึกษา เต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น (จำแนกตามกลุ่ม ประเภทของความจำเป็นพิเศษ)

๗) อัตราการเข้าเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และ อุดมศึกษาสูงขึ้น

๘) ร้อยละของผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทาง การศึกษาที่เหมาะสม

๙) อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง

๑๐) ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายใน การศึกษา ๑๕ ปี

๑๑) จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษา/องค์กรที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ตามรูปแบบ/หลักสูตร สำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้มีความสามารถพิเศษ) เพิ่มขึ้น

๑๒) จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษา/องค์กรที่จัดการศึกษาตามรูปแบบ/ หลักสูตร สำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพิ่มขึ้น

๑๓) มีหลักสูตรการศึกษาในการจัดการศึกษากลุ่มการศึกษาเฉพาะด้าน เฉพาะทาง กลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในทุกระดับการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

๑๔) ดัชนีความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม ฐานะทางเศรษฐกิจและพื้นที่ลดลง

๑๕) ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ภาคการศึกษา ในวิชาคณิตศาสตร์และ ภาษาอังกฤษลดลง

๑๖) จำนวนสถานศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่าง เร่งด่วน (ICU) ลดลง

๔.๒ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับ คนทุกช่วงวัย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษา ทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและมีคุณภาพ เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบ ความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๒) มีสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา

๓) มีการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์และการผลิตรายการเพื่อการศึกษา

๔) ร้อยละของสถานศึกษาได้รับบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงครอบคลุม ทุกพื้นที่ขั้นต่ำ ๓๐ Mbps ใน ๕ ปีแรก และ ๑๐๐ Mbps ภายใน ๒๐ ปีเพิ่มขึ้น

๕) ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนทางไกล ด้วยระบบ DLIT, DLTV, ETV และผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มขึ้น

๗) มีสื่อดิจิทัลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน และการส่งเสริมการมีอาชีพเพิ่มขึ้น

๘) สถานศึกษาทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและมีคุณภาพ

๔.๓ ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และ การศึกษา และมีระบบสารสนเทศด้านการศึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นระบบเดียวกันทั้งประเทศ ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย พัฒนาฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้ และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำฐานข้อมูลรายบุคคลทุกช่วงวัยทั้งด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และการศึกษา เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลักที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และ การศึกษา

๒) มีระบบสารสนเทศด้านการศึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นระบบ เดียวกันทั้งประเทศ ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้เพื่อใช้ประโยชน์ใน การวางแผน การบริหารจัดการศึกษา การติดตาม ประเมิน และรายงานผล

๓) มีระบบคลังข้อมูลเกี่ยวกับสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมาตรฐาน สามารถให้บริการและใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานได้

๔) ระดับความพึงพอใจของบุคคลและหน่วยงานในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาสูงขึ้น

๕) มีกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาที่ได้รับการปรับปรุงและมีผลบังคับใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายดังนี้

๕.๑ คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และ นำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครู/ บุคลากรทางการศึกษา ได้รับการอบรมพัฒนาในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักใน ความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น และสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของศูนย์เด็กเล็กและสถานศึกษาระดับปฐมวัยที่จัดกิจกรรมที่สร้างความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๒) ร้อยละของผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น

๒.๑ ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๒.๒ ร้อยละของจำนวนโรงเรียนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม คุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้น

๒.๓ ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการน้อมนำ แนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของครู/บุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการอบรม/พัฒนาในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๔) จำนวนสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนสีเขียวและห้องเรียนสีเขียวเพิ่มขึ้น

๕) จำนวนสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนคุณธรรมเพิ่มขึ้น

๖) จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวโลกเพิ่มขึ้น

๕.๒ หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษา/สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น และสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๑) จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนและกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๒) จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนและกิจกรรม เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น

๓) จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๔) จำนวนสื่อการเรียนรู้ในสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๕.๓ การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในสาขาต่างๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และพัฒนาองค์ความรู้งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการน้อมนำศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพคนทุกช่วงวัย โครงการโรงเรียนคุณธรรม โครงการโรงเรียนสีเขียว เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๒) จำนวนสถานศึกษาที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านการวิจัยและพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๓) จำนวนฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

๖.๑ โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษาให้มีเอกภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ สถานศึกษาให้มีเอกภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒) มีการปรับปรุง แก้ไขและบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ การปรับบทบาทและภารกิจของรัฐ ความเป็นอิสระและความรับผิดรับชอบของสถานศึกษา และการระดมทุนและร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษา

๓) มีกลไกในการรายงานและตรวจสอบผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ที่รองรับการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษา

๖.๒ ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษา ที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของผู้เรียนที่เรียน ในกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการแนวใหม่สูงขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือ และพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง

๒) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น

๔) คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนที่เรียนในกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการแนวใหม่สูงขึ้น

๕)ระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชนในการให้บริการการศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการสูงขึ้น

๖) จำนวนสถานศึกษาที่บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น

๗) อัตราค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต่อนักเรียนลดลง

๖.๓ ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น จำนวนองค์กร สมาคม มูลนิธิหรือหน่วยงานอื่นที่ เข้ามาจัดการศึกษาหรือร่วมมือกับสถานศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มขึ้น และสัดส่วนการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคี เครือข่ายเมื่อเทียบกับรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) จำนวนเครือข่ายการศึกษาที่มีศักยภาพและความพร้อมในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น

๒) จำนวนองค์กร สมาคม มูลนิธิหรือหน่วยงานอื่นที่เข้ามาจัดการศึกษา หรือร่วมมือกับสถานศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๓) จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดการศึกษากับสถานศึกษา สถาบัน การศึกษาจำแนกตามระดับ ประเภทการศึกษา และสาขาวิชาเพิ่มขึ้น

๔) สัดส่วนผู้เรียนเอกชนสูงขึ้น เมื่อเทียบกับรัฐ

๕) สัดส่วนการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายเมื่อเทียบกับรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงขึ้น

๖) จำนวนมาตรการ/แนวทางการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา เพื่อสร้าง แรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมเพิ่มขึ้น

๖.๔ กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับ ลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีกฎหมาย กฎระเบียบ และระบบการจัดสรรเงินเพื่อการศึกษาที่เอื้อ และสนองตอบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงานและสภาพปัญหาที่แท้จริงของประเทศ มีรูปแบบ/แนวทาง กลไกการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์และอุปทาน ในสัดส่วนที่เหมาะสม เป็นต้น

๑) มีรูปแบบกองทุนเพื่อการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงาน และสภาพปัญหาที่แท้จริงของประเทศ

๒) มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และระบบการจัดสรรเงินเพื่อการศึกษา ที่เอื้อ และสนองตอบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงาน และสภาพปัญหา ที่แท้จริงของประเทศ

๓) มีรูปแบบ/แนวทาง กลไกการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ และอุปทานในสัดส่วนที่เหมาะสมตามลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงานและ สภาพปัญหาที่แท้จริงของประเทศ

๔) ร้อยละของสถานศึกษาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสม ตามลักษณะที่แตกต่างกันของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น

๕) ร้อยละของสถานศึกษาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตกำลัง แรงงานตามความต้องการกำลังคนของประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษาผ่านการจัดสรรงบประมาณในรูปแบบ ที่เหมาะสมตามคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน อาทิรายได้ครัวเรือน (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนยากจน) สภาพร่างกาย (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนพิการเรียนร่วม) ความสามารถ (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียน ที่มีความสามารถพิเศษ) เพิ่มขึ้น

๗) ร้อยละของผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษา ผ่านการจัดสรรงบประมาณตามความต้องการกำลังคนของประเทศเพิ่มขึ้น

๘) สัดส่วนงบประมาณตามประเด็น (Agenda) สูงขึ้น เมื่อเทียบกับงบประมาณ ตามภารกิจ (Function)

๙) มีรูปแบบวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพ และประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา

๑๐) จำนวนสถานศึกษาที่มีระบบบัญชีที่สามารถรายงานการเงินที่เป็นปัจจุบัน และตรวจสอบได้เพิ่มขึ้น

๑๑) จำนวนสถานศึกษาที่มีระบบบัญชีที่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐเพิ่มขึ้น

๖.๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความ เป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่มีครูเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ครู/ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และสถานศึกษามีบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑) มีระบบการสรรหาและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน การบริหารการศึกษา และความสำเร็จ ในวิชาชีพ

๒) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีครูเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของครู/ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติงาน สนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

๔) จำนวนสถานศึกษาในพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร เสี่ยงภัย พื้นที่พิเศษ ที่จัดอยู่ในมาตรการจูงใจมีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น

๕) ร้อยละของครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

๖) ร้อยละของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิการศึกษา / การฝึกอบรมเพิ่มขึ้น

๗) ร้อยละของสถานศึกษาที่มีบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ปฏิบัติงาน สนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

๘) จำนวนผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการประเมินทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานตำแหน่ง และวิทยฐานะเพิ่มขึ้น

๙) จำนวนครูที่มีคุณสมบัติและสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่ง เพื่อการพัฒนา และเตรียมเข้าสู่การเป็นครูแกนนำ และครูมืออาชีพเพิ่มขึ้น

๒.๑.๑๑ มาตรฐานการศึกษาของชาติ

มาตรฐานการศึกษาของชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่ง ยึดเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา และให้หน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา โดยการกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามช่วงวัยในแต่ละระดับและประเภทการศึกษาและใช้เป็นเป้าหมายในการสนับสนุนสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้จัดทำขึ้นในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและจัดทำมาตรฐานการศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็นของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา เพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขึ้นกับผู้เรียนทั้งในระหว่างที่กำลังศึกษาและเพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียนในระหว่างที่กำลังศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์หลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งถือเป็น“คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐” ที่สามารถสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ให้กับประเทศ

เป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา คือ การให้อิสระสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน ที่สอดรับกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดว่า สถานศึกษาเป็นผู้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา (การประเมินตนเอง) โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับและประเภทการศึกษา

ของสถานศึกษา และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกตามรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาและประเด็นอื่น ๆ ผ่านหน่วยงานต้นสังกัด โดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education : DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐ ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย ๔.๐ จะต้องธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลกนั่นคือเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ ๓ ด้าน โดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่ำดังต่อไปนี้

ด้านที่ ๑ ผู้เรียนรู้ เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะรักษ์และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพบนพื้นฐานของความพอเพียง ความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

ด้านที่ ๒ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมเป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ความฉลาดดิจิทัล (digital intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม

ด้านที่ ๓ พลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียม เสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ

โดยผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ๓ ด้าน ที่เหมาะสมตามช่วงวัย ที่มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงและสะสมตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา

๒.๑.๑๒ ภาพอนาคตที่มีผลกระทบต่ออุดมศึกษาไทย

๑. ประชากรและนัยยะต่ออุดมศึกษา

- อุดมศึกษาไทยจะต้องหยุดการขยายตัวอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เนื่องจากอุปสงค์ คือ เยาวชนวัยเข้าเรียนอุดมศึกษาจะลดน้อยลง ในขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา การสร้างความรู้ การสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสำคัญ

- แม้การเกิดจะลดลง แต่อัตราการเข้าเรียนอุดมศึกษาอาจเพิ่มขึ้นอีกระยะหนึ่ง เนื่องจากหลายปัจจัย เช่น อัตราการเรียนต่อมัธยมปลายสูงขึ้น ค่านิยมของสังคม และโอกาสในการกู้ยืมเพื่อการศึกษา รัฐอาจต้องตัดสินใจเชิงนโยบายระหว่างการเปิดกว้าง และการจำกัด ที่สำคัญคือคุณภาพการศึกษาโดยรวมลดลงเมื่อเน้นแต่ปริมาณ

- เพื่อให้วัยแรงงานที่จะต้องรับภาระหนักขึ้นในการเลี้ยงดูสังคมเนื่องจากอัตราการปันผลทางประชากรลดลง อุดมศึกษาต้องพัฒนาแรงงานไทยให้มีผลิตภาพ (Productivity) สูงขึ้น

- ผู้สูงวัยมีสุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้นและอายุยืนยาวขึ้น อุดมศึกษาจะต้องเป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) แก่ผู้สูงวัย ทั้งเพื่อการทำงานหลังวัยเกษียณ การเปลี่ยนงานและการประกอบการใหม่ๆ ที่จะเป็นผลิตผลเสริมจากวัยแรงงาน

- อุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงการกระจายตัวของสถานศึกษาตามแหล่ง ประชากร (เช่น เขตเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) อีกต้องคำนึงความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการกำหนดนโยบายอุดมศึกษาเชิงพื้นที่ เครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- อุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงกลุ่มประชากรวัยแรงงานนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกระดับวัยแรงงานที่มีความรู้เป็นทุนเดิม (Knowledge Workers) เช่น ผู้ที่เคยจบระดับปริญญาตรีซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑/๗ ของแรงงานทั้งหมด หรือประมาณ ๑/๑๓ ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. พลังงาน สิ่งแวดล้อมและนัยยะต่ออุดมศึกษา

รัฐกำหนดภารกิจให้อุดมศึกษาสร้างบุคลากรและความรู้เพื่อให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้นทางด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ทั้งเพื่อลดการนำเข้าพลังงาน และเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมโดยการสนับสนุนทางนโยบายและทรัพยากร โดยใช้เป้าหมายการพลังงานของชาติเป็นตัวตั้ง

- อุดมศึกษา

: สร้างความตระหนักและความตื่นตัว โดยจัดให้มีการเรียนการสอนเป็นวิชาพื้นฐาน

: สร้างความรู้ โดยจัดการศึกษาเชิงลึกด้านอนุรักษ์พลังงาน พลังงานชีวภาพ พลังงานหมุนเวียนรวมทั้งสร้างความเชื่อมโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา

- สนับสนุนการวิจัยทางด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์พลังงาน เช่น

: พลังงานหมุนเวียนและพลังงานทางเลือก เช่น CCS, Ethanol, Next Generation PV, Fuel cell, Nuclear Fission, Wind, Biomass/Bio-energy

: การอนุรักษ์น้ำ ป่าไม้ ฯลฯ

: รวมทั้งการจัดการด้านอุปสงค์ (Demand- side Management) และการสร้างประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

- พัฒนาทั้งคนที่มีอยู่แล้วในตลาดแรงงานและผลิตกำลังคนทางด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างอุดมศึกษากับภาคเอกชน (การผลิตและบริการ) ซึ่งเป็นภาคที่ ใช้พลังงานสูงที่ต้องการผู้รู้ผู้ปฏิบัติได้ด้านการจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อม

๓. การมีงานทำ และตลาดแรงงานในอนาคต

- สัดส่วนภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ ฐานความรู้

- สาขาธุรกิจอุตสาหกรรมที่ประเทศมีศักยภาพในอนาคต สภาพและความสำคัญของ SMEs (ทำอะไรอยู่ที่ไหน) พัฒนาการในโลกาภิวัตน์ ของธุรกิจครอบครัวขนาดใหญ่ (Family controlled conglomerate) ของไทย

- ความอ่อนแอในการร่วมมือของอุดมศึกษากับภาคเอกชน

- ธุรกิจอุตสาหกรรมประเภทใหม่ๆ เช่น Knowledge Based Economy

- ธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนยั่งยืน

- การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning-LLL)

- ความต้องการกำลังคนเชิงปริมาณ

- อุดมศึกษาต้องเพิ่มความรู้และทักษะให้ประชากรที่มีการศึกษาน้อยและออกจากภาคเกษตร ก่อนเข้าสู่ภาคบริการและภาคการผลิตภาค ช่วยให้ประชากรที่ยังอยู่ในภาคเกษตร ให้อยู่ต่อไปได้ และอยู่ได้ดีขึ้นอุดมศึกษาช่วยสร้างคนและความรู้

: เพิ่มผลผลิต

: การจัดการการเกษตรที่ยั่งยืน

: การเกษตรสมัยใหม่

: รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตเกษตร ด้วยอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมฐานวัตถุดิบเกษตร

- เน้นภาคบริการซึ่งจะเป็นหลักเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ (ทั้งมิติประเภท Knowledge/ technology content, ความสำคัญ value chain)

- ร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมรายสาขาเพื่อยกระดับการผลิต

- (ทำงานกับภาคการผลิตจริง หน่วยงาน วางแผนหน่วยงานสร้างความสามารถเพื่อการแข่งขัน) ริเริ่มเศรษฐกิจใหม่ ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมฐานความรู้

: เพิ่มสัดส่วน Knowledge Industry

: เพิ่มแรงงานความรู้ (knowledge workers)

: รวมทั้งเลื่อนลำดับประเทศไทยใน Technology Achievement Index ของ HDR/UNP

๔. การกระจายอำนาจการปกครอง

- แนวทางการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

: การถ่ายโอนภารกิจ

: การกระจายอำนาจการเงิน

: การถ่ายโอนบุคลากร

: การพัฒนาระบบตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมของประชาชน

: การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจ

: กลไกการกำกับดูแลการถ่ายโอนภารกิจ

: การสร้างระบบประกันคุณภาพบริการสาธารณะของ อปท.

- ปัจจุบันท้องถิ่นมีรายได้จากงบประมาณรัฐ ๒๕% (ประมาณ ๓-๔ แสนล้านบาทต่อปี) และจะเพิ่มถึง ๓๕% รวมทั้งการเก็บภาษีละค่าธรรมเนียม

- ทำงานกับท้องถิ่นเสริมภารกิจบริการสังคมของอุดมศึกษาคือการบริการสังคมและรองรับเหตุผลของการจัดตั้งและการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาบางกลุ่ม

- ท้องถิ่นเป็นแหล่งรายได้ที่จะเพิ่มความสำคัญสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่

- งานที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถทำได้กับ อปท.

: ให้คำปรึกษาในกิจการของท้องถิ่น

: การให้ความรู้เพิ่มทักษะอาชีพ การจัดการสิ่งแวดล้อม การดูแลสุขภาพกับประชาชนในท้องถิ่น

: พัฒนาคนทำงานปัจจุบันของท้องถิ่น (เช่น เจ้าหน้าที่ อปท. ผู้ดูแลเด็ก)

: สร้างคนทำงานในอนาคตของท้องถิ่น (เช่น ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข การเกษตรสิ่งแวดล้อมฯ)

- สถาบันการศึกษาเองควรรวมตัวทำงานเป็นเครือข่ายเชิงพื้นที่ เครือข่ายเชิงประเด็น เพราะโจทย์ท้องถิ่นเป็นโจทย์บูรณาการ ต้องการความรู้หลายระดับหลากสาขา

๕. การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง

- การเรียนในสถานศึกษาของมัสยิด ปอเนาะ โรงเรียนเอกชน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา เปิดโอกาสให้ครูสอนศาสนาบางคนบิดเบือนหลักการศาสนา ความจริงประวัติศาสตร์ตอกย้ำ การถูกทอดทิ้ง การขาดโอกาสประเด็นที่มีการใช้กระตุ้นคือศาสนา ประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์

- ครูในโรงเรียนเอกชน เอกชนสอนศาสนา ฐานอ่อนทางวิชาการ ทำให้นักเรียนพื้นฐานอ่อนทางวิชาการ ไม่สามารถหางานนอกพื้นที่ได้ ไม่สามารถเรียนต่อในอุดมศึกษาไทยได้ นักเรียนที่ไปเรียนต่างประเทศส่วนมากเรียนทางด้านศาสนาและวัฒนธรรมอันสืบเนื่องกับอิสลาม จบกลับมาเป็นครูสอนศาสนาเป็นวงจรต่อเนื่อง

- นักเรียนที่ได้โควตามาเรียนนอกพื้นที่ มีปัญหาเรื่องภาษาไทย ความรู้วิชาการ

๖. เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต (Post-Industrial/Post-Modern Trends)

- มิติครอบครัว/ศาสนา

: ๔๗% ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่

: ๕๑% ไปไหนมาไหนกับพ่อแม่พี่น้องวันเสาร์-อาทิตย์

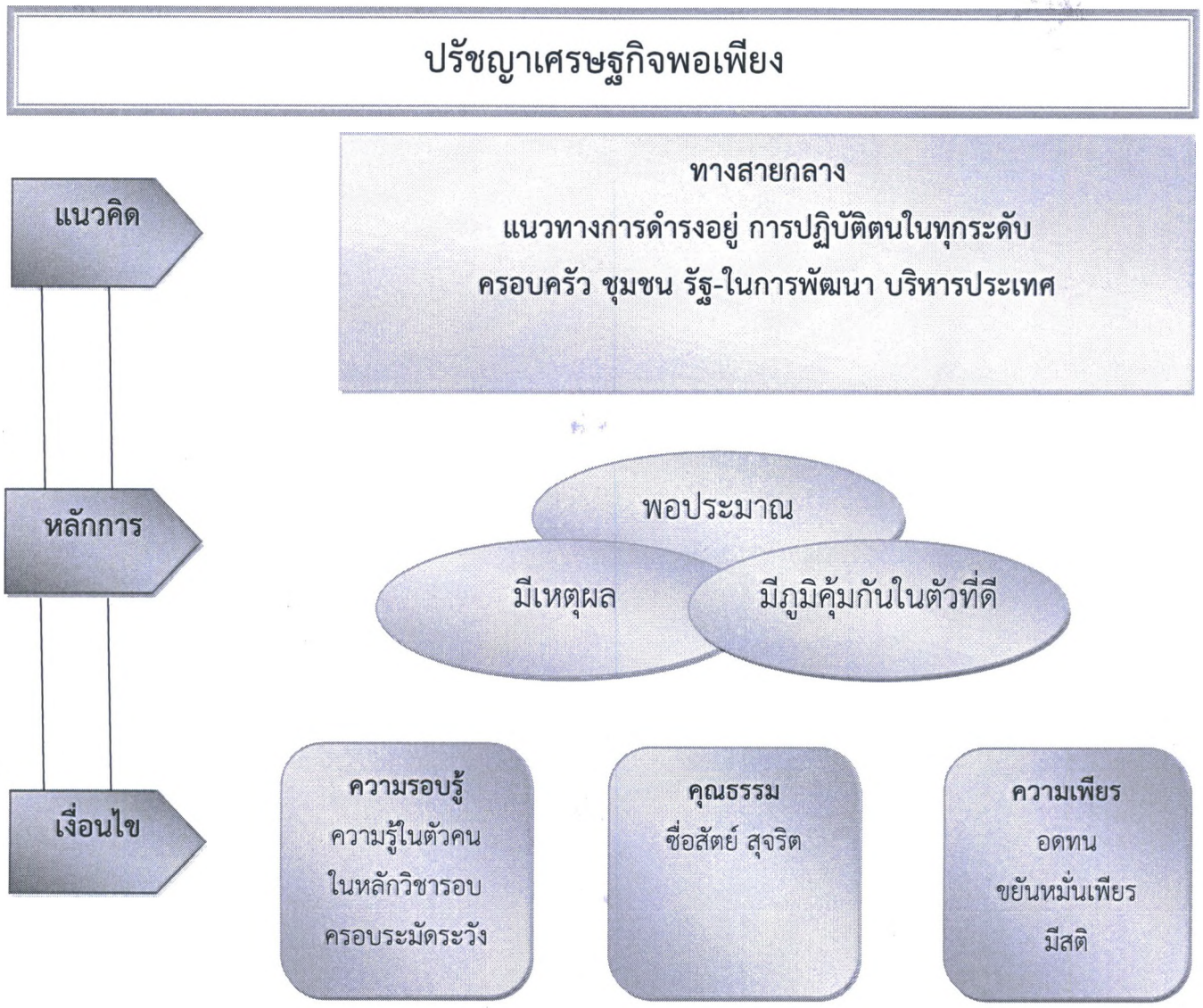
: ๓๔% ไปวัดวันเสาร์-อาทิตย์

: ๔๑% ใส่บาตรทำบุญวันเสาร์-อาทิตย์

- มิติความเสี่ยง การใช้ชีวิต การเรียนรู้

- ชีวิตใน Post Modern World : work activities, สภาพชีวิต, expected ability

๗. เศรษฐกิจพอเพียง : แนวคิด หลักการ เงื่อนไข

๒.๑.๑๓ ทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในอนาคต

การพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุก ซึ่งจำเป็นต้องเร่งผลักดัน ใน ๗ เรื่อง ได้แก่

๑. การแก้ปัญหาการผลิตบัณฑิตที่ด้อยคุณภาพและปริญญาเฟ้อ โดยประเมินทบทวน และชะลอการขยายหรือเพิ่มวิทยาเขต หรือโครงการต่างๆ ที่เปิดสอนโดยไม่มีคุณภาพหรือไม่ได้มาตรฐาน และจะมีการตรวจสอบที่เข้มงวดก่อนเปิดสาขาใหม่

๒. วางระบบการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ โดยจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และความเชี่ยวชาญของสถาบันฯ และใช้มาตรการทางการเงินเป็นเครื่องมือในการกำกับการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

๓. เร่งรัดส่งเสริมให้เกิดการจัดอันดับคุณภาพมหาวิทยาลัยต่างๆ ด้วยกระบวนการที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

๔. พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ โดยส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ทั้งภายในประเทศและกับต่างประเทศ เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพในทุกระดับปริญญา

๕. เร่งพัฒนาคุณภาพอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มสัดส่วนอาจารย์ในระดับปริญญาเอกให้มากขึ้น

๖. การสร้างนวัตกรรม และการจดสิทธิบัตร โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยร่วมกับภาคเอกชนและภาครัฐที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการวิจัย

๗. ให้มีการพัฒนา Center of Excellence และการร่วมมือกับต่างประเทศที่ทันสมัยในด้านต่างๆ รวมทั้งการนำผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาร่วมทำงานในสาขาที่จำเป็น

๒.๑.๑๔ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd)

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF : HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมี อย่างน้อย ๕ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐาน

และจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก เป็นต้น

๒) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนัก รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรวิชาชีพ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาและตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ จะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติกฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่น ๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำและหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้ของตนเอง มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึงความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูดการเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเต้นรำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill)

หลักสูตรคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาอย่างกว้างๆ เน้นให้รู้ลึกในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การพัฒนาและผลการวิจัยล่าสุด นักศึกษาควรตระหนักถึงความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปริญญาตรีเป็นคุณวุฒิขั้นพื้นฐานสำหรับการเข้าสู่อาชีพในสาขาต่างๆ ที่ใช้ทักษะความชำนาญสูงและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติในวิชาชีพและพื้นฐานความรู้ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี และการวิจัยที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อด้วย

จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรและระยะเวลาในการศึกษา

ระบบหน่วยกิตเป็นระบบที่ใช้เพื่ออธิบายปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังว่านักศึกษาจะได้รับในการศึกษาแต่ละระดับคุณวุฒิ ระยะเวลาการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่สาขา/สาขาวิชาต่างกันแม้ในระดับเดียวกันอาจแตกต่างกันได้ เช่น ระยะเวลาศึกษาในระดับคุณวุฒิปริญญาตรีอาจจะเป็น ๔ ปี ๕ ปี หรือ ๖ ปี ขึ้นอยู่กับปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังและระดับความซับซ้อนของสาขาวิชานั้นๆ และระยะเวลาเรียนเท่ากันในหลักสูตรที่ต่างกัน อาจนำไปสู่คุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทได้ เพียงแต่การเรียนในระดับปริญญาโทจะเข้มข้นกว่าระดับคุณวุฒิจะขึ้นอยู่กับระดับของการเรียนหรือความซับซ้อนของการเรียนมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เรียน แม้ว่าจะมีการกำหนดหน่วยกิตขั้นต่ำของหลักสูตรไว้ก็ตาม (จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาในการศึกษาของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร)

การกำหนดชื่อคุณวุฒิ

ชื่อคุณวุฒิที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับ แสดงถึง

๑) ระดับคุณวุฒิได้แก่ อนุปริญญา ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโทประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และ ปริญญาเอก ซึ่งสัมพันธ์กับความซับซ้อนของการเรียนรู้

๒) สายวิชา (สายวิชาการ สายวิชาชีพ) เช่น สายวิชาการของศาสตร์ด้านศิลปะศาสตร์จะใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตรบัณฑิต” การแสดงชื่อในระดับนี้เป็นการแสดงชื่อทั่วไป

๓) สาขาวิชาหรือเนื้อหาหลักของการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นสาขาวิชาเดียวหรือสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่เท่ากัน สองสาขาวิชาในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน (วิชาเอกและวิชาโท) หรือ หลายสาขาวิชาร่วมกันเป็นสหวิทยาการ เช่น สาขาวิชาการจัดการ ซึ่งเป็นสาขาวิชาเดี่ยว ใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการ)” การแสดงชื่อในระดับนี้เป็นการแสดงชื่อเฉพาะสำหรับสาขาวิชาสิ่งสำคัญ คือ การกำหนดชื่อคุณวุฒิหรือปริญญาในสาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นมาตรฐานสากล ถูกต้อง แม่นยำ หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์

นักศึกษาที่สามารถแสดงได้ว่ามีความรู้ ทักษะเพียงพอและเทียบเคียงได้กับผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาของหลักสูตรที่นักศึกษาศึกษาหรือประสงค์จะศึกษาควรได้รับการประเมิน

เพื่อการเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ที่มีเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและไม่ต้องเสียเวลาเรียนสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้วอีก การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และเรื่องข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่ม โดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้

๒) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่น ๆ

๓) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพโดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน

๔) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ

๕) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

การทวนสอบมาตรฐาน

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิกำหนดกรอบแนวทางให้แก่คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประเมินภายนอกรับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับคุณวุฒิต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้เหล่านี้จะมีลักษณะกว้างๆ และจะต้องแปลความหมายโดยผู้มีประสบการณ์ที่คุ้นเคยกับสาขาวิชานั้นๆ ทั้งยังต้องมีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งรวมถึงของสถาบันอุดมศึกษาในระดับนานาชาติที่ดีด้วยการทวนสอบ หมายถึง การดำเนินการหาหลักฐานด้วยวิธีการใด ๆ เช่น การสังเกต การตรวจสอบ การประเมิน การสัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อยืนยันพิสูจน์ว่า สิ่งที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์

การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งซึ่งจะต้องดำเนินการที่ให้ความมั่นใจได้ว่า มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งสถาบันฯ และมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จ นั้นคือต้องมีการทวนสอบ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกอาจต้องการตรวจสอบด้วยว่าได้มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างเพียงพอและเชื่อถือได้

กลยุทธ์ที่ใช้โดยปกติทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาในการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้แก่ การตรวจสอบการให้คะแนนจากกระดาษคำตอบข้อสอบของนักศึกษาและงานที่รับมอบหมาย การประเมินหลักสูตรโดยนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา การประเมินภาควิชาและหลักสูตรโดยบุคลากรภายนอก และการรายงานเกี่ยวกับทักษะของบัณฑิตโดยผู้ใช้บัณฑิตการทวนสอบมาตรฐานบางส่วนอาจจะ

ดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีความร่วมมือทางการศึกษา แต่จะมีกระบวนการอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับรายละเอียดของการจัดการและความมีประสิทธิภาพของการดำเนินการร่วมกัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนจะต้องรับผิดชอบในการทวนสอบมาตรฐานเพื่อให้มั่นใจว่าจะรักษามาตรฐานไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๑๕ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒

ลักษณะของสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาก่อนประจำการและส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการและนอกประจำการให้มีความรู้และมีสมรรถนะทางวิชาชีพ เป็นผู้ยึดมั่นในค่านิยม อุดมการณ์ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสมรรถนะทางวิชาชีพครู ประกอบกับรัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยเน้นเป้าหมายการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นคนเก่ง และคนดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันและความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตครู ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงมีบทบาทในการสร้างครูที่มีคุณภาพที่นำไปสู่การสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ

ด้วยการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งกระทบต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของมนุษย์ ตลอดจนพัฒนาการของวิทยาการใหม่ที่เป็นศาสตร์บูรณาการและข้ามวัฒนธรรม หลักสูตรวิชาชีพครู (มคอ. ๑) นี้อยู่ภายใต้หลักการสำคัญหลายประการ ได้แก่ ๑) แนวคิดของการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพครูเป็นหลักสูตรบูรณาการ และเป็นหลักสูตรอิงสมรรถนะมากกว่าหลักสูตรอิงเนื้อหา เน้นสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการพัฒนา ผู้เรียน ๒) การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรมีความยืดหยุ่น และตอบสนองความต้องการของการใช้ครูในโลกปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งความต้องการของผู้เรียน ๓) การกำหนดโครงสร้างหลักสูตร ได้ให้สถาบันผลิตครูมีอิสระในการสร้างหลักสูตรผลิตครูที่เหมาะสมกับอัตลักษณะและสภาพบริบทเชิงพื้นที่ของสถานศึกษา โดยยึดผลลัพธ์การเรียนรู้ซึ่งกำหนดขึ้นสำหรับแต่ละกลุ่มสาขาเป็นเป้าหมายรวม ตลอดจนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและสะท้อนอัตลักษณ์ของผู้เรียน ๔) การส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรรายวิชาที่ทันสมัยตามสากล มีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ๕) การส่งเสริมการบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การปฏิบัติการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ ทางวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู และคุณสมบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู และ ๖) การส่งเสริมการวางระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร ที่เข้มข้นเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตร

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑. มีค่านิยมร่วม ตระหนักและยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการทำงานของครู การพัฒนาความรู้สึกถึงตัวตนความเป็นครูและมีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่เข้มแข็ง มีจิตบริการต่อวิชาชีพครูและชุมชน

๒. เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณครูและยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่ตามอุดมการณ์ความเป็นครูด้วยความรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ อุทิศตนและทุ่มเทในการเอาใจใส่ สร้างแรงบันดาลใจ พัฒนาการเรียนรู้และผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน มีความพอเพียงและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ

๓. เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้และมีปัญญา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดขั้นสูง มีความรอบรู้ด้านการเงิน สุขภาพ สุนทรียภาพ วัฒนธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก การสร้างสัมมาชีพและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความเพียร มุ่งมั่นมานะ บากบั่น ใฝ่เรียนรู้ มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และรอบรู้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๔. เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถคิดวิเคราะห์การคิดขั้นสูง มีความฉลาดดิจิทัล ทักษะการทำงานเป็นทีม มีทักษะข้ามวัฒนธรรม รู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก มีส่วนร่วมในการพัฒนาความก้าวหน้าให้กับวิชาชีพครู สามารถแสวงหาความรู้ พัฒนาความรู้ งานวิจัย และสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเองผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

๕. เป็นผู้มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้มีความสามารถในการจัดเนื้อหาสาระออกแบบกิจกรรม วางแผนและจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ สร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียน โดยใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงวิธีการใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อ แหล่งเรียนรู้ ชุมชน ภูมิปัญญาในชุมชนที่เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียน ที่มีความแตกต่างกัน สามารถบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม และการวิจัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการศาสตร์การสอน ความรู้เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี (TPCK) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา พัฒนาตนเอง ผู้เรียน และสังคม

๖. เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และใส่ใจสังคม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น มีจิตสำนึกไทยและจิตสำนึกสากล รู้คุณค่าและมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น มีจิตอาสา และดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย มีความยุติธรรมและมีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้ถูก รู้ผิด รู้ชอบ ชั่ว ดี กล้าปฏิเสธและต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เคารพสิทธิเสรีภาพ และศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก รวมทั้งมีคุณลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด

มาตรฐานผลการเรียนรู้

๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๑.๑ รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู และปฏิบัติ ตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

๑.๒ มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ และเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ มีค่านิยมและคุณลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือ การเคารพสิทธิ และให้เกียรติคนอื่น มีความสามัคคีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ใช้เหตุผลและปัญญาในการดำเนินชีวิตและการตัดสินใจ

๑.๔ มีความกล้าหาญและแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม สามารถวินิจฉัย จัดการและ คิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมด้วยความถูกต้องเหมาะสมกับสังคม การทำงานและสภาพแวดล้อม

โดยอาศัยหลักการ เหตุผลและใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนร่วม มีจิตสำนึกในการธำรงความโปร่งใสของสังคมและประเทศชาติ ต่อต้านการทุจริตคอรัปชั่นและความไม่ถูกต้อง ไม่ใช้ข้อมูลบิดเบือน หรือการลอกเลียนผลงาน

๒. ด้านความรู้

๒.๑ มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพของครู อาทิ ค่านิยม ของครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ จิตวิญญาณครู ปรัชญาความเป็นครู จิตวิทยาสำหรับครู จิตวิทยา พัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษา และการเรียนรู้ การวัดประเมินการศึกษาและการเรียนรู้ การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน และภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ทักษะการนิเทศและการสอนงาน ทักษะเทคโนโลยีและดิจิทัล ทักษะ การทำงานวิจัยและวัดประเมิน ทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์ และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริงและการบูรณาการข้ามศาสตร์ อาทิ การบูรณาการการสอน (Technological Pedagogical Content Knowledge:TPCK) การสอนแบบบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (Science Technology Engineering and Mathematics Education: STEM Education) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community: PLC) และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้

๒.๒ มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาที่สอน สามารถวิเคราะห์ความรู้ และเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง สามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยมีผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ของแต่ละสาขาวิชา

๒.๓ มีความรู้ เข้าใจชีวิต เข้าใจชุมชน เข้าใจโลกและการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียน

๒.๔ มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐาน

๒.๕ ตระหนักรู้เห็นคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางาน และพัฒนาชุมชน

๓. ด้านทักษะทางปัญญา

๓.๑ คิด ค้นหา วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และประเมินข้อมูลสื่อสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างรู้เท่าทัน เป็นพลเมืองตื่นรู้ มีสำนึกสากล สามารถเผชิญและก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัลเทคโนโลยีข้ามแพลทฟอร์ม (Platform) และโลกอนาคต นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และวินิจฉัยแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ หลักการทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ค่านิยม แนวคิด นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ บรรทัดฐานทางสังคมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๓.๒ สามารถคิดริเริ่มและพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์

๓.๓ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้จากการทำวิจัยและสร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชนและสังคม

๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๔.๑ เข้าใจและใส่ใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น มีความคิดเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และทางสังคม

๔.๒ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นทีม เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้ปกครองและคนในชุมชน มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔.๓ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อตนเอง ต่อผู้เรียน ต่อผู้ร่วมงาน และต่อส่วนรวม สามารถช่วยเหลือและแก้ปัญหาตนเอง กลุ่ม และระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

๔.๔ มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้นำและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคมอยางสร้างสรรค์

๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

๕.๑ มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อเข้าใจองค์ความรู้หรือประเด็นปัญหาทางการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

๕.๒ สื่อสารกับผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและสังคม และผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเลือกใช้การสื่อสารทางวาจา การเขียน หรือการนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารหรือนวัตกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม

๕.๓ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลหรือความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การทำงาน การประชุม การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่งข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้ดุลยพินิจที่ดีในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและสารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการลอกเลียนผลงาน

๖. ด้านวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้

๖.๑ สามารถเลือกใช้ปรัชญาตามความเชื่อในการสร้างหลักสูตรรายวิชา การออกแบบเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและเทคโนโลยีการสื่อสาร การวัดและประเมินผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดการเรียนโดยใช้แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน แหล่งการเรียนรู้แบบเปิดได้อย่างเหมาะสมกับสภาพบริบทที่ต่างกันของผู้เรียนและพื้นที่

๖.๒ สามารถในการนำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ออกแบบกิจกรรม การจัดเนื้อหาสาระ การบริหารจัดการ และกลไกการช่วยเหลือ แก้ไขและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือผู้เรียนที่มีข้อจำกัดทางกาย

๖.๓ จัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการพัฒนาการคิด การทำงาน การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม สามารถประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนา ด้วยความความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยและรับผิดชอบต่อผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด

๖.๔ สร้างบรรยากาศ และจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน แหล่งวิทยาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการประสานงานและสร้างความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่ออำนวยความสะดวกและร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ มีปัญญารู้คิดและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องให้เต็มตามศักยภาพ

๖.๕ สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ เช่น ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการรู้เรื่อง ทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทักษะเทคโนโลยี และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำทักษะเหล่านี้ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาตนเอง

ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาวิชาศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา และนาฏศิลป์ศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเนื้อหาวิชาชีพทางด้าน ศิลปะ ดนตรีนาฏศิลป์ มีสุนทรียภาพ สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์งานออกแบบและสร้างสรรค์และแสดงผลงานศิลปะ ดนตรีนาฏศิลป์ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาและบูรณาการข้ามศาสตร์ข้ามวัฒนธรรม การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านศิลปะดนตรีนาฏศิลป์มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัยงานสร้างสรรค์และงานนวัตกรรม สู่นวัตศิลป์การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาพัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม ตลอดจนติดตามความก้าวหน้าทางด้านศิลปะดนตรีนาฏศิลป์ สามารถวิเคราะห์ความรู้เนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และการปฏิบัติงานวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง

สาขาวิชาดนตรี ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

๑) สุนทรียศาสตร์กับดนตรีศึกษา

๒) ทฤษฎีดนตรี

๓) ประวัติ ปรัชญา ดนตรี

(๓.๑) ดนตรีในยุคต่างๆ

(๓.๒) ความสัมพันธ์ของดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

๔) ดนตรีระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา

๕) การจัดการเรียนรู้ดนตรี

๖) จิตวิทยาการจัดเรียนรู้ดนตรี

๗) เทคโนโลยีในดนตรีศึกษา

๘) ทักษะดนตรี

(๘.๑) การอ่านออกเสียงโน้ตและพัฒนาโสตประสาท

(๘.๒) การขับร้องและการขับร้องประสานเสียง

(๘.๓) การบรรเลงและการแสดงและการถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรี

๙) หลักการวิจารณ์ วิเคราะห์ วิพากษ์ กฎเกณฑ์ด้านดนตรี

๑๐) การซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องดนตรี

สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

๑) ประวัติ แนวคิด ทฤษฎีการสอนนาฏศิลปะ

๒) พื้นฐานการเคลื่อนไหวทางนาฏศิลป์

๓) นาฏศิลป์ไทยสำหรับครู

๔) นาฏศิลป์ไทยพื้นบ้านสำหรับครู

๕) นาฏศิลป์ร่วมสมัย

๖) ดนตรีสำหรับครูนาฏศิลป์

๗) ทฤษฎีหลักการและการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์

๘) การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะ

๙) สื่อและนวัตกรรมการสอนศิลปะการแสดงสำหรับครู

๑๐) นาฏศิลป์อาเซียน

๑๑) การสร้างผลงานนาฏศิลป์

๑๒) การเขียนบทละครเบื้องต้น

๑๓) การออกแบบเพื่อศิลปะการแสดง ภูมิปัญญาไทยกับศิลปะการแสดง

๑๔) การสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์

๑๕) สุนทรียและการวิจารณ์งานศิลปะการแสดง

๑๖) การวิจัยทางการสอนนาฏศิลป์ไทย

๒.๑.๑๖ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยเรื่องมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ และข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับ คุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการคุรุสภาจึงออกประกาศคณะกรรมการคุรุสภากำหนดรายละเอียดสาระความรู้ และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้

๑. การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๑ สาระความรู้

(๑) การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลกและสังคม

(๒) แนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ สมรรถนะ

(๑) รอบรู้บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา

(๒) ประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

๒. จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการ วิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

๒.๑ สาระความรู้ จิตวิทยาเพื่อการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ครอบคลุม

(๑) จิตวิทยาพัฒนาการ

(๒) จิตวิทยาการศึกษา

(๓) จิตวิทยาให้คำปรึกษา

๒.๒ สมรรถนะ

(๑) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน

(๒) ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตาม ศักยภาพได้

(๓) ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

๓. เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้

๓.๑ สาระความรู้

(๑) เนื้อหาวิชาเอก

(๒) หลักสูตร

(๓) ศาสตร์การสอน

(๔) เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

๓.๒ สมรรถนะ

(๑) รอบรู้ในเนื้อหาของสาขาวิชาเอกที่สอน และบูรณาการองค์ความรู้ในวิชาเอกสำหรับการเรียนการสอนได้

(๒) วิเคราะห์ จัดทำ ใช้ ประเมิน และพัฒนาหลักสูตรของ สถานศึกษาได้

(๓) จัดทำแผนการเรียนรู้ และนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน

(๔) บริหารจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

(๕) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้

(๖) แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้

(๗) ประยุกต์ใช้ หรือพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียนได้

๔. การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนา ผู้เรียน

๔.๑ สาระความรู้

(๑) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

(๒) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

๔.๒ สมรรถนะ

(๑) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมิน ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้

(๒) เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

(๓) ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้

๕. การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา

๕.๑ สาระความรู้

(๑) การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

(๒) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(๓) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

๕.๒ สมรรถนะ ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

๖. การออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

๖.๑ สาระความรู้ - การประกันคุณภาพการศึกษา

๖.๒ สมรรถนะ - จัดการคุณภาพ พัฒนา และประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้

(๑) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน

(๒) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอน ในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ และสมรรถนะ ประกอบด้วย

๑. การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู

๑.๑ สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอน ในสถานศึกษา

(๑) การปฏิบัติหน้าที่ครู

(๒) การจัดการเรียนรู้

(๓) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

๑.๒ สมรรถนะ

๑.๒.๑ การปฏิบัติหน้าที่ครู

(๑) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู

(๒) ส่งเสริมการเรียน เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่าง ของผู้เรียนแต่ละบุคคล

(๓) สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และ ผู้สร้างนวัตกรรม

(๔) พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ประพฤติตนเป็น แบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นพลเมืองดี

๑.๒.๒ การจัดการเรียนรู้

(๑) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตร สถานศึกษา

(๒) การจัดทำแผนการสอนและจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด และความสนใจ ให้มีปัญญารู้คิด มีความเป็นนวัตกร และมีความสุข ในการเรียน

(๓) ดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ

(๔) วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

(๕) ทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกิจกรรม พัฒนาวิชาชีพ

(๖) สื่อ และการวัดการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) การบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอน

(๘) การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

๑.๒.๓ ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

(๑) ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนา และแก้ปัญหา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

(๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน

(๓) ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกัน บนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

๒.๑ สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอน ในสถานศึกษา

- จรรยาบรรณของวิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา

๒.๒ สมรรถนะ

- ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

๒.๑.๑๗ แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว ที่จะนำไปเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้สำหรับนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนในสังคม โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การมุ่งเน้นการจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์คีตศิลป์ช่างศิลป์และทัศนศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความจำเป็นต้องทบทวน สำรวจความต้องการของสังคม ปรับปรุง พัฒนา เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีการยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตร การเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการยกระดับคุณภาพ มาตรฐานวิชาชีพครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา โดยควบรวมหลักสูตรให้น้อยลงเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ตลอดจนสร้างหลักสูตรเพื่อรองรับอาชีพที่หลากหลาย และสร้างหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามมาตรฐานการศึกษา ยกระดับคุณวุฒิการศึกษาและวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้สื่อ การวัดและประเมินผลการศึกษา พัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะผู้สอนผู้เรียน ให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ระบบบริหารจัดการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความจำเป็นต้องปรับปรุง พัฒนาเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง (๓) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ และแผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ทั้งด้านโครงสร้างองค์กร อัตรากำลัง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เอื้อต่อการพัฒนาสถาบันสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะได้พัฒนาการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม เพราะแลเห็นว่าในปัจจุบันวัฒนธรรมถูกละเลยและมีการถ่ายทอดไปสู่สังคมและเยาวชนน้อยลง เช่น การแต่งกาย ภาษาพูด รวมทั้งประเพณีและวิถีชีวิตที่ดีงาม ท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมได้มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา หากมรดกทางวัฒนธรรมไม่ได้รับการสืบสานและอนุรักษ์ฟื้นฟู จัดเก็บเป็นเอกสาร องค์ความรู้ ตำราทางวิชาการ รวมถึงการได้พัฒนาเผยแพร่ต่อยอดให้เกิดคุณค่าทางสังคมและจิตใจ จะส่งผลทำให้คุณค่าทางมรดกวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยลดน้อยไปจนแทบจะสูญหาย จึงควรที่จะได้รับการถ่ายทอดเผยแพร่สู่สังคม และประชาชนชาวไทยทั่วไป การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน และเผยแพร่โดยใช้ระบบทางเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือหนทางหนึ่งที่จะพัฒนาให้ศิลปวัฒนธรรมยั่งยืนดำรงคงอยู่สืบไป

ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนดทิศทางการพัฒนาออกเป็น ๔ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ปฏิรูประบบการจัดการศึกษา

เป็นช่วงเวลาของการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระบบการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาระยะเร่งด่วนในปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยจะดำเนินการปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานหลักสูตรระดับพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและหลักสูตรระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงการพัฒนาหลักสูตรใหม่เพื่อรองรับอาชีพใหม่ๆ และการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ทุกช่วงวัย เปิดโอกาสทางการเรียนรู้ด้านศิลปะให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจ อีกทั้งพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถทักษะและคุณลักษณะที่สำคัญจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงสร้างหลักสูตรใหม่เพื่อรองรับอาชีพใหม่ๆ ด้านศิลปะ จัดการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างเป็นระบบทำการวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนรู้ระบบการวัดและประเมินผล เร่งส่งเสริมพัฒนาคุณภาพครูอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอน การทำวิจัย และการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การเพิ่มวิทยฐานะ

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กร ปรับโครงสร้างหน่วยงานสนับสนุนการบริหารจัดการภายในคณะ วิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี บัณฑิตวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภารกิจหลักในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาทั้งในระดับพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา

ด้านอัตรากำลังเร่งบรรจุข้าราชการในสายงานหลักในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและบรรจุอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ครบตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษา รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และสร้างแรงจูงใจให้ครูที่มีคุณวุฒิปริญญาโท ปริญญาเอกเปลี่ยนตำแหน่งเป็นอาจารย์ ส่งเสริมให้ข้าราชการครู ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ขาดแคลน จัดทำแผนขอรับการจัดสรรอัตรากำลังทั้งสายผู้สอนและสายสนับสนุน เพื่อรองรับโครงสร้างองค์กรและโครงสร้างหลักสูตร ส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการจัดทำผลงานทางวิชาการให้มีตำแหน่งทางวิชาการและมีวิทยฐานะเพิ่มขึ้น

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พอเพียง และคุ้มค่า ให้มีความพร้อมในด้านระบบสารสนเทศ อาทิ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลระบบข้อมูลสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถรองรับการพัฒนาด้านดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร และการบริการจัดการศึกษาทุกระดับ

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ สำรวจ จัดหาสถานที่ตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เหมาะสมและรองรับการขยายตัวตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับนานาชาติ ปรับปรุงอาคารสถานที่บริเวณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วังหน้า) เพื่อรองรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก รวมทั้งจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ของประชาชนบริเวณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ศาลายา)

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ได้ซึ่งองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม อันนำไปสู่แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่มีคุณค่าแก่สังคมและมีประโยชน์ต่อการศึกษา ซึ่งปัจจุบันมีผู้ให้ความสำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรมลดน้อยลงตามค่านิยมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน อีกทั้งผลงานการวิจัยองค์ความรู้นี้ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาและบริหารจัดการงานศิลปวัฒนธรรมได้เพื่อให้ศิลปินรุ่นใหม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ที่มีคุณภาพและประชาชนทั่วไปที่สนใจทางด้านศิลปวัฒนธรรมสามารถศึกษา สืบค้นและเข้าถึงฐานข้อมูลผลงานวิจัย องค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมที่มีมาตรฐานและถูกต้อง ทั้งก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมภาพลักษณ์อันดีของศิลปวัฒนธรรม โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษาในสังกัดจัดกิจกรรมการเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องร่วมกับองค์กรหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดทั้งสนับสนุนให้มีการบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมสู่เยาวชนเพื่อสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนก่อให้เกิดศิลปินรุ่นใหม่ขึ้นและสามารถปรับเปลี่ยนค่านิยมด้านศิลปวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปในสังคมปัจจุบันอย่างรวดเร็ว

ระยะที่ ๒ สร้างความเข้มแข็ง

เป็นช่วงเวลาการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีความเข้มแข็งในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ควบคุมคุณภาพ มาตรฐานของหลักสูตรทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานที่ทำการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถทักษะ และคุณลักษณะที่สำคัญตามบริบทที่เปลี่ยนไปของสังคม พัฒนาหลักสูตรใหม่เพื่อรองรับและตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ในโลกธุรกิจการบันเทิงสมัยใหม่ โดยเฉพาะศิลปะการแสดง ทั้งแนวอนุรักษ์และร่วมสมัย และเตรียมหลักสูตรสำหรับการรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและนานาชาติ พัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ทั้งที่เป็นสื่อการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการผลิตสื่อทางการเรียนสื่อความรู้ สื่อทักษะ ทั้งในลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอน การทำวิจัย ผลิตและพัฒนาครู อาจารย์ตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับมีมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพครูและระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กร จัดตั้งคณะใหม่และหน่วยงานสนับสนุนวิชาการเพิ่ม เพื่อรองรับการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในโลกธุรกิจการบันเทิงสมัยใหม่ โดยเฉพาะศิลปะการแสดงทั้งแนวอนุรักษ์และร่วมสมัย อาชีพใหม่ๆ ในด้านศิลปะการแสดงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ครบวงวงจร ตลอดจนหลักสูตร สำหรับการรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและนานาชาติ

ด้านอัตรากำลัง ดำเนินการสรรหาบรรจุอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้ครบตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด กำหนดหลักเกณฑ์และสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในสาขาที่เปิดสอน จัดสรรตำแหน่งสายสนับสนุนให้ครบตามโครงสร้างและภารกิจหลัก จัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพและจัดสวัสดิการอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาบุคลากรให้อยู่กับองค์กร กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังเพื่อรองรับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในสาขาวิชาที่เปิดสอนที่เกษียณอายุราชการ

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจดิจิทัล รวมทั้งสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอดเพื่อสร้างสรรค์สังคมและเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจพัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบข้อมูลสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีเสถียรภาพ มีความมั่นคงปลอดภัย สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลได้โดยง่ายและสะดวก รวมถึงการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในระดับมาตรฐานสากล เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลัก ในการขับเคลื่อนองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ จัดตั้งหน่วยงานศูนย์อนุรักษ์และสร้างสรรค์งานศิลปะในวิทยาลัยช่างศิลป (ลาดกระบัง) เพื่อรองรับการเป็นวิทยาเขต และเป็นแหล่งเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในพื้นที่สุวรรณภูมิ จัดสร้าง ปรับปรุงอาคารสถานที่เพื่อรองรับการจัดตั้งวิทยาเขตในภูมิภาค จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์และสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก เพื่อรองรับการจัดตั้งวิทยาเขตภาคตะวันออก

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างการรับรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วมและสร้างความตระหนักต่อประชาชนทั่วไปในการที่จะร่วมกัน อนุรักษ์สืบสานและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ตลอดจนการเผยแพร่องค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมสู่กลุ่มเป้าหมาย คือ การปลูกฝังค่านิยมด้านศิลปวัฒนธรรมอันดีต่อกลุ่มเยาวชน และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรด้วยการประชาสัมพันธ์โดยการเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรมทางสื่อทุกรูปแบบในเรื่องด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งประสานการใช้สื่อเผยแพร่ต่างๆ กับภาครัฐและภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในทุกระดับ เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมกับสถาบัน หน่วยงานแหล่งวิทยาการต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ อันเป็นแนวทางร่วมทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างแนวทางการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระดับชาติต่อไป

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการที่จะอนุรักษ์สืบสานและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชนในเขตพื้นที่ทั้งยังก่อให้เกิดการผนึกกำลังการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมให้ดำรงคงอยู่สืบไป

ระยะที่ ๓ ก้าวสู่นานาชาติ

เป็นช่วงเวลาของการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีความเข้มแข็งอย่างมั่นคงและสร้างรากฐานการพัฒนาไปสู่นานาชาติในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ – ๒๕๗๔ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดำเนินการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม โดยการเชื่อมโยงข้อมูล ข่าวสาร สาระความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาใช้ในการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พัฒนาระบบและกลไกการส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสังกัดและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาสื่อทุกประเภทที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ส่งเสริมและยกสถานะครูอาจารย์ ให้เป็นบุคลากรที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม มีภูมิความรู้และทักษะในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ตลอดจนมีฐานะและคุณภาพชีวิตที่ดีสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไทยที่เปลี่ยนไป

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้การบริหารจัดการองค์กรมีความคล่องตัวมีประสิทธิภาพ โดยการกระจายอำนาจการบริหาร สร้างความเข้มแข็งให้วิทยาเขต คณะ วิทยาลัยให้มีสถานะเป็นนิติบุคคล

ด้านอัตรากำลัง ดำเนินการสรรหา บรรจุอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอนให้ครบตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด กำหนดหลักเกณฑ์และสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในสาขาที่เปิดสอน จัดสรรตำแหน่งสายสนับสนุนให้ครบตามโครงสร้างและภารกิจหลัก ส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการทั้งสายผู้สอนและสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรอาเซียนและนานาชาติ

ด้านเทคโนโลยีดิจิตอล การเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงหน่วยงานภายนอก ให้สามารถสื่อสารติดต่อเชื่อมโยงข้อมูลได้โดยผ่านระบบอินเตอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศผ่านทางระบบดิจิทัล เพื่อตอบสนองการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการภายในและข้อมูลด้านการจัดการศึกษาในทุกระดับที่สามารถใช้งานร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพในระดับของหน่วยงานและระดับกระทรวง

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ จัดสร้างสถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์ในพื้นที่ที่เหมาะสม เต็มรูปแบบเพื่อรองรับการขยายการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียน ประเทศในเอเชีย และนานาชาติ

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมเน้นการดำเนินกิจกรรมที่มุ่งต่อยอดทางความคิดและทักษะด้านศิลปวัฒนธรรม การเก็บรวบรวม พัฒนา เผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์ ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นมาตรฐานสู่สากล

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนให้มีการเปิดเวทีจัดการแสดงเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัด ศิลปินในทุกระดับ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ต่อยอดผลงานทางศิลปวัฒนธรรมด้านรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์จนสามารถสร้างผลงานที่มีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยเป็นมาตรฐานสู่สากล เพื่อเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนในวงกว้างเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติสามารถแข่งขันได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ระยะที่ ๔ เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ

เป็นช่วงเวลาของการพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ – ๒๕๗๙ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

เพิ่มศักยภาพของสถาบันและสถานศึกษาในสังกัดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนที่มีศักยภาพสูง และเป็นต้นแบบของสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นสถาบันแห่งการแสวงหาความรู้ของครู นักเรียนและชุมชน เป็นสถาบันหลักที่เข้มแข็งด้านศิลปวัฒนธรรม ผลิตและพัฒนาครู อาจารย์ตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับ มีมาตรฐาน สมรรถนะวิชาชีพครู และระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา ส่งเสริมและยกสถานะครู อาจารย์

ให้เป็นบุคลากรที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม มีภูมิความรู้และทักษะในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ตลอดจนมีฐานะและคุณภาพชีวิตที่ดีสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไทยที่เปลี่ยนไปและเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ของชาติและนานาชาติ

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ ได้รับรางวัลความเป็นเลิศตามเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

ด้านอัตรากำลังอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอนให้ครบตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด ข้าราชการทุกระดับได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมมีความเป็นมืออาชีพทุกตำแหน่ง มีเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ มีสวัสดิการอย่างเหมาะสม

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร การบริหารจัดการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นการให้บริการนำเสนอหรือเผยแพร่ข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ ตามกฎหมาย/ระเบียบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารภาครัฐหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลสถิติด้านการศึกษา ข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการอำนวยความสะดวกในการรับข้อมูล/ข่าวสารจากภายนอก เพื่อเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมร่วมกันผ่านทางระบบดิจิทัลได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความสมบูรณ์ทั้งทางกายภาพและทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ครบวงจร มีความพร้อมเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทในการให้การศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติโดยมีการนำเสนอและรวบรวมองค์ความรู้ ผลงานการวิจัย ผลงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์ ให้เป็นศูนย์กลางแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติเพื่อพัฒนายกระดับทักษะความรู้ของบุคลากรในวงการศิลปวัฒนธรรมและผู้สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรมทั่วไป

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติและเป็นสถาบันเพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของประชาชน โดยเป็นแหล่งที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้การเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรมและการบริการวิชาการได้อย่างเหมาะสม ตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมายทั้งนักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ เยาวชน และประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้มีโอกาสเข้าถึงศิลปวัฒนธรรมไทยที่ถูกต้องได้อย่างทั่วถึงส่งเสริมกิจกรรมเผยแพร่ผลงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์มาตรฐานเป็นสากล ก้าวเข้าสู่ฐานะการเป็นเสาหลักทางวัฒนธรรม ศูนย์กลางแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติเป็นการยกระดับวงการศิลปวัฒนธรรมของไทยให้กว้างขวางเป็นที่ประจักษ์ยอมรับในประชาคมอาเซียน ภูมิภาคเอเชียและระดับนานาชาติ

๒.๑.๑๘ นโยบายในการบริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ของอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์) ๑๗ นโยบายเชิงรุก ๓๑ แผนงาน ขับเคลื่อน ๑๙ หน่วยงาน

๑. การสร้างรายได้โดยทุนทางวัฒนธรรมหรือการสร้างรายได้โดยมิติทางวัฒนธรรมและการจัดการศึกษาชาวต่างชาติระดับปริญญาโท และปริญญาเอก

๒. พัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

๓. พัฒนาเทคโนโลยีและระบบดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๔. สร้างผู้นำยุคใหม่ที่มีความซื่อสัตย์รอบรู้ สู้งาน และมีธรรมาภิบาลในการบริหารงาน

๕. พัฒนาหน่วยงานในสังกัดให้เป็น “Green & clean BPI”

๖. ปรับปรุงหลักสูตรเดิม เพิ่มหลักสูตรใหม่ ขยายหลักสูตรระยะสั้นเพื่อการประกอบวิชาชีพที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและอนาคต

๗. การส่งเสริมการทำวิจัย การสร้างนวัตกรรม และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะบนพื้นฐานความเป็นไทยและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

๘.พัฒนาบุคลากรให้มีวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้นในระดับปริญญาโท – ปริญญาเอก

๙. ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการและวิทยฐานะของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

๑๐. พัฒนาเทคโนโลยีและระบบดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๑๑. สร้างผู้นำยุคใหม่ที่มีความซื่อสัตย์ ใฝ่รู้ สู้งาน และมีธรรมาภิบาลในการบริหาร

๑๒. พัฒนาบุคลากรให้มีวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้นในระดับปริญญาโท – ปริญญาเอก

๑๓. ส่งเสริมการขอตำแหน่งทางวิชาการและวิทยฐานะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

๑๔. เพิ่มจำนวนนักศึกษาและรายได้ให้กับสถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์ จากประเทศเป้าหมาย

๑๕. สร้างทูตวัฒนธรรมสถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์ เพื่อยกระดับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่นานาชาติ

๑๖. ส่งเสริมให้เยาวชนมีความตระหนัก รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

๑๗. สร้างความร่วมมือกับสถาบันคุณวุฒิด้านวิชาการ (องค์การมหาชน) ในการเป็นหน่วยประเมินสมรรถนุของบุคคลตามมาตรฐานอาชีพนักดนตรีไทย

๑๘. ปรับปรุงสถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์ (วังหน้า) ให้เป็น Landmark Arts

๑๙.สร้างอาคารนิทรรศวิศิษฐ์ศิลป์” เป็นแหล่งสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๑.๑๙ นโยบายการบริหารงานของคณบดีคณะศิลปศึกษา (นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

๑. เสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. พัฒนาห้องเรียนให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับการเรียนการสอนแบบชั้นเรียนและแบบผสมผสาน

๓. เพิ่มจำนวนนักศึกษาด้วยกลยุทธ์เชิงรุก

๔. เพิ่มรายได้จากการให้บริการวิชาชีพเชิงบูรณาการกับสังคมด้วยทุนทางวัฒนธรรม

๕. สร้างเครือข่ายด้านนาฏดุริยางคศิลป์กับสถาบันอุดมศึกษา

๖. ส่งเสริมการทำวิจัย การสร้างนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

๗. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ในระดับชาติและนานาชาติ

๘. จัดสวัสดิการด้านสุขภาพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับอาจารย์และบุคลากร

๙. ส่งเสริมให้อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นและส่งเสริมให้บุคลากรสายสนับสนุนมีความก้าวหน้าในสายงานวิชาชีพ

๑๐. ขยายการศึกษาด้านนาฏดุริยางคศิลป์ศึกษาให้ถึงระดับปริญญาเอก

๒.๑.๒๐ มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปศึกษา

มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ของคณะศิลปศึกษา ลำดับความสำคัญโดยมีฐานความคิดที่ว่า คณะศิลปศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพเฉพาะ จึงให้ความสำคัญมาตรฐานด้านวิชาชีพเป็นลำดับที่ ๑ คาดหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติงานได้ นอกจากนี้ยังประกอบด้วยมาตรฐานด้านวิชาการ และมาตรฐานด้านคุณลักษณะคาดหวังให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนในสังคมได้เป็นอย่างดี มีคุณธรรมจริยธรรม และประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ของคณะศิลปศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ มาตรฐานด้านวิชาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ในวิชาชีพ ทั้งด้านทฤษฎีและด้านทักษะ มีกระบวนการคิด มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีประสบการณ์การแสดง การนำเสนอผลงานศิลปะ / การสอน และมีทักษะในการวิจัย

มาตรฐานที่ ๒ มาตรฐานด้านวิชาการ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีกระบวนการคิด มีความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัย และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และมีความสามารถในการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้

มาตรฐานที่ ๓ มาตรฐานด้านคุณลักษณะ

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑. มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพตามสาขาวิชา มีความสามารถในการประยุกต์และสร้างสรรค์ผลงาน

๒. มีความรอบรู้ด้านวิชาการ สามารถประยุกต์ความรู้เพื่อการดำเนินชีวิต การทำงานและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

๓. มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

๑.ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๑.๑ ความรับผิดชอบ มีวินัย สามัคคี

๑.๒ ซื่อสัตย์ สุจริต

๑.๓ รักและศรัทธาในวิชาชีพ

๑.๔ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม

๒. ด้านความรู้

๒.๑ มีความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ ทั้งภาคทฤษฎีและ/หรือภาคปฏิบัติ

๒.๒ มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการ ทั้งภาคทฤษฎีและ/หรือภาคปฏิบัติ

๒.๓ มีความรู้ทันสมัย แสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ

๓. ด้านทักษะปัญญา

๓.๑ มีความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ

๓.๒ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

๓.๓ ประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง

๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

๔.๑ มีมนุษย์สัมพันธ์ ทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบ

๔.๒ รับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ สังคม

๔.๓ สามารถบริหารจัดการ แก้ปัญญา

๕. ด้านทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๑ มีความรู้และประยุกต์ใช้สื่อสารสนเทศและแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ ใช้ภาษาไทยและ/ หรือภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

๕.๓ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงวิชาการจากเอกสาร และแหล่งความรู้อื่น

๖.ด้านทักษะพิสัย

๖.๑ มีทักษะปฏิบัติและความชำนาญในวิชาชีพ

๖.๒ สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะตามกระบวนการวิจัย

๖.๓ ประยุกต์ใช้ความรู้ด้านวิชาชีพอย่างเหมาะสม

๖.๔ สามารถบริหารจัดการด้านศิลปะ

มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก

ตัวบ่งชี้

๑. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๒. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

๓. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่าจากการทบทวนบริบทต่างๆที่กล่าวมา ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในประเทศเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยการวางรากฐานการศึกษาเพื่อการพัฒนาให้คนมีความรอบรู้ เข้าใจและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในด้านต่างๆอย่างครบถ้วน

๒.๒ **การวิเคราะห์สถานการณ์ (Swot Analysis)**

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันทั้งภายในและภายนอก ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคณะศิลปศึกษา จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์บริบทต่าง ๆ ที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งการวิเคราะห์สถานการณ์ จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อทบทวนแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗) พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมขององค์กรเพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์และปรับปรุงแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์ภายใน เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อน โดยทั่วไปจะพิจารณาจากตัวแบบ 7S ของ McKinsey ดังนี้คือ

ปัจจัย	จุดแข็ง	จุดอ่อน
(๑.๑) โครงสร้างองค์กร (Structure)	๑. มีการแบ่งโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรของสถาบันฯ และภาระงานตามพันธกิจของคณะฯ ๒. มีการกำหนดขอบเขตภาระงานอย่างชัดเจน ๓. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบตามความสามารถและความถนัดตามภาระงาน ๔. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำคณะจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาและกฎหมายมาช่วยกำกับดูแลการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา	
(๑.๒) ด้านยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ (Strategy)	๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์แสดงถึงความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่มีคุณภาพออกสู่สังคมและเป็นพลังสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ ๒. แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษามีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และนโยบายด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมของภาครัฐ	๑. ผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติยังมีน้อย ๒. การบริการวิชาการไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ
(๑.๓) ด้านบุคลากร (Staff)	๑. มีการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานประจำปี ๒. ส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรด้านคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น ๓. สร้างขวัญและกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงาน ๔. มีสวัสดิการให้กับบุคลากรในองค์กร ๕. มีการจัดจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติเข้ามาสอนเสริมทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา	๑. จำนวนบุคลากรสายวิชาการไม่เพียงพอตามเกณฑ์ที่คุรุสภากำหนดและสายสนับสนุนไม่เพียงพอในการดำเนินงานตามพันธกิจ ๒. ขาดการพัฒนาบุคลากรด้านคุณภาพชีวิตตามช่วงวัย ๓. ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำมีน้อย

ปัจจัย	จุดแข็ง	จุดอ่อน
(๑.๔) ความสามารถของบุคลากร (Skill)	๑. มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ ๒. บุคลากรมีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภายนอกในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรม ๓. คณาจารย์มีคุณวุฒิทางการศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่จัดการศึกษา ๔. มีความรู้ความสามารถด้านงานวิจัย / งานสร้างสรรค์ ๖. อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตรงตามภาระงานที่รับผิดชอบและมีทักษะการทำงานได้หลากหลาย ๗. บุคลากรมีทักษะในการเรียนรู้และปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน	๑. บุคลากรขาดความรอบคอบความรู้ ความเข้าใจ ระเบียบการเงินและพัสดุ ๒. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี มีน้อย
(๑.๕) ด้านระบบในการดำเนินงาน (System)	๑. มีการเสริมทักษะทางวิชาการในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุรับราชการให้กับนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา ๒. มีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความสนใจในสาขาวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรี ๓. วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน การบริการนักศึกษาและบริการวิชาการ ๔. บัณฑิตของคณะมีคุณภาพในทักษะวิชาชีพเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ/สถานศึกษา/ผู้ใช้บัณฑิต ๕. งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณจากเงินรายได้มีเพียงพอ ๖. คณะมีการสร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศในอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม	๑.ขาดการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง ๒.ขาดระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงาน ๓. ขาดระบบงานประชาสัมพันธ์ ๔. ขาดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ๕.นักศึกษาขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ๖. ขาดระบบและกลไกเพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้าทางคุณวุฒิและตำแหน่งวิชาการ ๗. ขาดระบบและกลไกในการกำกับติดตามการจัดการองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน ๘. การบูรณาการงานบริการวิชาการกับการวิจัยยังมีน้อย

ปัจจัย	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	๗. มีการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยการบูรณาการเชื่อมโยงรอบด้านของนักศึกษารายบุคคล ๘. มีทุนการศึกษาหลายแหล่งให้แก่ผู้เรียน ๙. มีการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ๑๐. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาสอดรับกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และการเรียนรู้ตามแนวการศึกษาในยุค ๔.๐ ๑๑. มีระบบการดูแลและให้คำปรึกษาที่เข้มแข็ง	
(๑.๖) รูปแบบการบริหาร (Style)	๑. มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ๒. ผู้บริหารอยู่ในเครือข่ายที่กำหนดนโยบายในการด้านศึกษาระดับชาติ ๓. ผู้บริการสามารถบริหารจัดการงบประมาณได้ดีภายใต้งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ด้วยหลักธรรมาภิบาล	
(๑.๗) ค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงาน (Share values)	๑. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใสเป็นธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบ และจรรยาบรรณวิชาชีพ ๒. บุคลากรปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผลงาน ๓. บุคลากรมีความสุขในการทำงานร่วมกัน ๔. บุคลากรมีความภักดีต่อองค์กร ๕. บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคณะ ๖. บุคลากรเป็นผู้อยู่ในกรอบระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ มีความสามัคคี เสียสละ รับผิดชอบมีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี และค่านิยมองค์กรที่เข้มแข็ง	

โอกาส (Opportunities)

๑. รัฐบาลมีนโยบายกองทุนเพื่อการศึกษา ทำให้นักศึกษามีทุนการศึกษา

๒. นโยบายของรัฐส่งเสริมให้เอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาและบุคลากร

๓. หน่วยงานของรัฐส่งเสริมและสนับสนุนทุนการวิจัยการวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

๔. การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของภาครัฐและเอกชน ทำให้มีนักเรียนสายสามัญสนใจเรียนวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรีมากขึ้น

๕. ศิษย์เก่ามีความรัก ความผูกพันและความศรัทธาต่อคณะฯ ทำให้เกิดการแนะนำแนวทางการศึกษาต่อในคณะศิลปศึกษา

๖. สถาบันมีนโยบายที่เอื้อต่อการดำเนินงานของคณะฯ

๗. สถาบันมีนโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร

๘. หน่วยงานภายนอกมีความเชื่อถือความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของบุคลากรในคณะฯ

๙. ความนิยมในสถาบันฯ และความน่าเชื่อถือของหลักสูตรในกลุ่มนักเรียนที่สนใจเป็นครูนาฏศิลป์ ดนตรี

๑๐. สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเชื่อถือในทักษะความสามารถของนักศึกษาของคณะฯ ทำให้มีสถานศึกษาจำนวนมากเป็นเครือข่ายสำหรับฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

๑๑. ผู้ใช้บัณฑิตให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตคณะศิลปศึกษาที่มีทักษะความสามารถเป็นที่ยอมรับและต้องการของสถานศึกษา/สถานประกอบการ ทำให้บัณฑิตที่จบมีงานทำตรงตามสาขาที่ศึกษา

๑๒. อาชีพรับราชการครู ยังเป็นอาชีพที่น่าสนใจ มีเกียรติในสังคม และมีความเชื่อว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง

๑๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้สามารถบริหารจัดการได้รวดเร็วรวมทั้งส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพ

อุปสรรค (Threasts)

๑. นโยบายการศึกษาของภาครัฐขาดความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการจัดการศึกษาการบริหารหลักสูตร และการผลิตบัณฑิต

๒. นโยบายของรัฐเปิดโอกาสให้ทุกหลักสูตรที่เปิดสอนนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถสอบบรรจุแข่งขันเข้ารับราชการครูได้

๓. สภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลง และนักศึกษาไม่มีโอกาสในการทำงานระหว่างเรียน ส่งผลให้นักศึกษาออกกลางคัน

๔. ได้รับจัดสรรงบประมาณจากต้นสังกัดน้อย ทำให้มีเงินสนับสนุนด้านการวิจัยไม่เพียงพอ

๕. ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในคณะศิลปศึกษา

๘. สถาบันฯ ยังไม่มีระบบการจดลิขสิทธิ์ทางปัญญา ส่งผลให้ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ โดยคณะฯ ไม่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญา

๒.๒.๑ ตารางการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของคณะศิลปศึกษา

ปัจจัยภายใน/จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์	๐.๑๐	๕	๐.๕	๑
มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาสอดรับกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และการเรียนรู้ตามแนวการศึกษาในยุค ๔.๐	๐.๐๗	๕	๐.๓๕	๒
แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษามีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และนโยบายด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมของภาครัฐ	๐.๐๕	๕	๐.๒๕	๓
บุคลากรมีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภายนอกในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๕	๕	๐.๒๕	๔
คณาจารย์มีคุณวุฒิทางการศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่จัดการศึกษา	๐.๐๕	๕	๐.๒๕	๕
อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตรงตามภาระงานที่รับผิดชอบและมีทักษะการทำงานได้หลากหลาย	๐.๐๕	๕	๐.๒๕	๖
บุคลากรมีทักษะในการเรียนรู้และปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน	๐.๐๔	๕	๐.๒	๗
บุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านงานวิจัย /งานสร้างสรรค์	๐.๐๓	๔	๐.๑๒	๘
มีการแบ่งโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรของสถาบันฯ และภาระงานตามพันธกิจของคณะฯ	๐.๐๒	๕	๐.๑	๙
มีการกำหนดขอบเขตภาระงานอย่างชัดเจน	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๐
มีการกำหนดผู้รับผิดชอบตามความสามารถและความถนัดตามภาระงาน	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๑
มีงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๒
มีการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรในองค์กร	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๓

ปัจจัยภายใน/จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
มีการจัดจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติเข้ามาสอนเสริมทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๔
มีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความสนใจในสาขาวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรี	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๕
วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน การบริการนักศึกษาและบริการวิชาการ	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๖
บัณฑิตของคณะมีคุณภาพในทักษะวิชาชีพเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ /สถานศึกษา/ผู้ใช้บัณฑิต	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๗
งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณจากเงินรายได้มีเพียงพอ	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๘
มีการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยการบูรณาการเชื่อมโยงรอบด้านของนักศึกษารายบุคคล	๐.๐๒	๕	๐.๑	๑๙
มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	๐.๐๒	๕	๐.๑	๒๐
ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการงบประมาณได้ดีภายใต้งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ด้วยหลักธรรมาภิบาล	๐.๐๒	๕	๐.๑	๒๑
บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใสเป็นธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบ และจรรยาบรรณวิชาชีพ	๐.๐๒	๕	๐.๑	๒๒
บุคลากรปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผลงาน	๐.๐๒	๕	๐.๑	๒๓
บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคณะ	๐.๐๒	๕	๐.๑	๒๔
บุคลากรเป็นผู้อยู่ในกรอบระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ มีความสามัคคี เสียสละ รับผิดชอบมีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี และค่านิยมองค์กรที่เข้มแข็ง	๐.๐๒	๕	๐.๑	๒๕
ส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	๐.๐๒	๔	๐.๐๘	๒๖
มีทุนการศึกษาหลายแหล่งให้แก่ผู้เรียน	๐.๐๒	๔	๐.๐๘	๒๗
มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำคณะจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาและกฎหมายมาช่วยกำกับดูแลการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๒๘
มีสวัสดิการให้กับบุคลากรในองค์กร	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๒๙

ปัจจัยภายใน/จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
มีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะทางวิชาการในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุรับราชการให้กับนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๐
คณะมีการสร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศในอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๑
มีการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๒
มีระบบการดูแลและให้คำปรึกษาที่เข้มแข็ง	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๓
ผู้บริหารอยู่ในเครือข่ายที่กำหนดนโยบายในการด้านศึกษาระดับชาติ	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๔
บุคลากรมีความสุขในการทำงานร่วมกัน	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๕
บุคลากรมีความภักดีต่อองค์กร	๐.๐๒	๓	๐.๐๖	๓๖
รวม	๑		๔.๕๗	

ปัจจัยภายใน/จุดอ่อน	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
นักศึกษาขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์	๐.๑	๕	๐.๕	๑
ขาดการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง	๐.๐๗	๕	๐.๓๕	๒
ขาดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	๐.๐๗	๕	๐.๓๕	๓
งบประมาณสนับสนุนการบริการวิชาการไม่เพียงพอ	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๔
ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำมีน้อย	๐.๐๖	๔	๐.๒๔	๕
ขาดระบบและกลไกในการพัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้าทางคุณวุฒิและตำแหน่งวิชาการ	๐.๐๖	๔	๐.๒๔	๖
การบูรณาการงานบริการวิชาการกับการวิจัยยังมีน้อย	๐.๐๖	๔	๐.๒๔	๗
บุคลากรขาดความรอบคอบความรู้ ความเข้าใจ ระเบียบการเงินและพัสดุ	๐.๐๗	๓	๐.๒๑	๘
ผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติยังมีน้อย	๐.๐๖	๓	๐.๑๘	๙
จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ไม่เพียงพอตามเกณฑ์ที่คุรุสภากำหนดและสายสนับสนุนไม่เพียงพอในการดำเนินงานตามพันธกิจ	๐.๐๘	๒	๐.๑๖	๑๐
ขาดระบบและกลไกในการกำกับติดตามการจัดการองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน	๐.๐๕	๓	๐.๑๕	๑๑
ขาดการพัฒนาบุคลากรด้านคุณภาพชีวิตตามช่วงวัย	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๒
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี มีน้อย	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๓
ขาดระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ของหน่วยงาน	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๔
ขาดระบบงานประชาสัมพันธ์	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๕
รวม	๑		๓.๔๒	

โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของภาครัฐและเอกชน ทำให้มีนักเรียนสายสามัญสนใจเรียนวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรีมากขึ้น	๐.๐๘	๕	๐.๔	๑
หน่วยงานภายนอกมีความเชื่อถือความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของบุคลากรในคณะฯ	๐.๑๐	๔	๐.๔	๒
สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเชื่อถือในทักษะความสามารถของนักศึกษาของคณะฯ ทำให้มีสถานศึกษาจำนวนมากเป็นเครือข่ายสำหรับฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา	๐.๐๘	๕	๐.๔	๓
รัฐบาลมีนโยบายกองทุนเพื่อการศึกษา ทำให้นักศึกษามีทุนการศึกษา	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๔
นโยบายของรัฐส่งเสริมให้เอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาและบุคลากร	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๕
ศิษย์เก่ามีความรัก ความผูกพันและความศรัทธาต่อคณะฯ ทำให้เกิดการแนะนำแนวทางการศึกษาต่อในคณะศิลปศึกษา	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๖
สถาบันมีนโยบายที่เอื้อต่อการดำเนินงานของคณะฯ	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๗
สถาบันมีนโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๘
ความนิยมในสถาบันฯ และความน่าเชื่อถือของหลักสูตรในกลุ่มนักเรียนที่สนใจเป็นครูนาฏศิลป์ ดนตรี	๐.๐๘	๔	๐.๓๒	๙
ผู้ใช้บัณฑิตให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตคณะศิลปศึกษาที่มีทักษะความสามารถเป็นที่ยอมรับและต้องการของสถานศึกษา/สถานประกอบการทำให้บัณฑิตที่จบมีงานทำตรงตามสาขาที่ศึกษา	๐.๐๖	๕	๐.๓	๑๐
อาชีพรับราชการครู ยังเป็นอาชีพที่น่าสนใจ มีเกียรติในสังคมและมีความเชื่อว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง ส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก	๐.๐๖	๕	๐.๓	๑๑

โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
อาชีพรับราชการครู ยังเป็นอาชีพที่น่าสนใจ มีเกียรติในสังคม และมีความเชื่อว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง ส่งผลให้มีจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก	๐.๐๖	๕	๐.๓	๑๑
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้สามารถบริหารจัดการได้รวดเร็วรวมทั้งส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพ	๐.๐๖	๕	๐.๓	๑๒
หน่วยงานของรัฐส่งเสริมและสนับสนุนทุนการวิจัยการวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๘	๓	๐.๒๔	๑๓
รวม	**๑**		**๔.๒๖**	

อุปสรรค	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
สถาบันฯ กำหนดค่าเป้าหมายการบริการวิชาการจำนวนมาก ทำให้คณะฯ ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด	๐.๑๖	๕	**๐.๘**	**๓**
นโยบายของรัฐเปิดโอกาสให้ทุกหลักสูตรที่เปิดสอนนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถสอบบรรจุแข่งขันเข้ารับราชการครูได้	๐.๑๒	**๔**	**๐.๔๘**	**๔**
ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในคณะฯ	๐.๑๑	๔	**๐.๔๔**	**๕**
สถาบันฯ ยังไม่มีระบบการจดลิขสิทธิ์ทางปัญญา ส่งผลให้ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ โดยคณะฯ ไม่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญา	๐.๑๑	๓	**๐.๓๓**	**๖**
นโยบายการศึกษาของภาครัฐขาดความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการจัดการศึกษาการบริหารหลักสูตร และการผลิตบัณฑิต	๐.๑๐	**๓**	**๐.๓**	**๗**
สภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลง และนักศึกษาไม่มีโอกาสในการทำงานระหว่างเรียน ส่งผลให้นักศึกษาออกกลางคัน	๐.๑๐	๓	**๐.๓**	**๘**
นโยบายการศึกษาของภาครัฐขาดความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการจัดการศึกษาการบริหารหลักสูตร และการผลิตบัณฑิต	๐.๑๐	**๓**	**๐.๓**	**๗**
สภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลงและนักศึกษาไม่มีโอกาสในการทำงานระหว่างเรียน ส่งผลให้นักศึกษาออกกลางคัน	๐.๑๐	๓	**๐.๓**	**๘**
ได้รับจัดสรรงบประมาณจากต้นสังกัดน้อย ทำให้มีเงินสนับสนุนด้านการวิจัยไม่เพียงพอ	๐.๑๐	๓	**๐.๓**	**๙**
รวม	**๑.๐๐**		**๓.๕๕**	

๒.๒.๒ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ของคณะศิลปศึกษา สามารถสรุปตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ได้ตามตารางต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)	๔.๕๗
จุดอ่อน (Weakness)	๓.๔๒
โอกาส (Opportunities)	๔.๒๖
อุปสรรค (Threats)	๓.๕๕

เมื่อนำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมากำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ พบว่า คณะศิลปศึกษา มีตำแหน่งยุทธศาสตร์อยู่ในพื้นที่ SO (จุดแข็ง – โอกาส) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีจุดแข็งและโอกาสที่เอื้ออำนวน โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๕๗ และ ๔.๒๖ ตามลำดับ ดังนั้น คณะศิลปศึกษาต้อใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดอยู่มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

๒.๒.๓ การวิเคราะห์ TOWS Matrix คณะศิลปศึกษา

Internal Factors / External Factors	STRENGTHS - S	WEKNESSES - W
	S๑ มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ S๒ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาสอดรับกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และการเรียนรู้ตามแนวการศึกษาในยุค ๔.๐ S๓ แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษามีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนาศิลป์และนโยบายด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมของภาครัฐ S๔ บุคลากรมีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภายนอกในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรม S๕ คณาจารย์มีคุณวุฒิทางการศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่จัดการศึกษา S๖ อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตรงตามภาระงานที่รับผิดชอบและมีทักษะการทำงานได้หลากหลาย S๗ บุคลากรมีทักษะในการเรียนรู้และปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน S๘ บุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านงานวิจัย S๙ มีการแบ่งโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจนสอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรของสถาบันฯ และภาระงานตามพันธกิจของคณะฯ S๑๐ มีการกำหนดขอบเขตภาระงานอย่างชัดเจน S๑๑ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบตามความสามารถและความถนัดตามภาระงาน ๑๒ มีงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ	W๑ นักศึกษาขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ W๒ ขาดการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง W๓ ขาดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ W๔ งบประมาณสนับสนุนการบริการวิชาการไม่เพียงพอ W๕ ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำมีน้อย W๖ ขาดระบบและกลไกในการพัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้าทางคุณวุฒิและตำแหน่งวิชาการ W๗ การบูรณาการงานบริการวิชาการกับการวิจัยยังมีน้อย W๘ บุคลากรขาดความรอบคอบความรู้ความเข้าใจ ระเบียบการเงินและพัสดุ W๙ ผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติยังมีน้อย W๑๐ จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ไม่เพียงพอตามเกณฑ์ที่คุรุสภากำหนดและสายสนับสนุนไม่เพียงพอในการ

Internal Factors / External Factors	STRENGTHS - S	WEKNESSES - W
	S๑๓ มีการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรในองค์กร S๑๔ มีการจัดจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติเข้ามาสอนเสริมทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา S๑๕ มีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความสนใจในสาขาวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรี S๑๖ วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน การบริการนักศึกษาและบริการวิชาการ S๑๗ บัณฑิตของคณะมีคุณภาพในทักษะวิชาชีพเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ/สถานศึกษา/ผู้ใช้บัณฑิต S๑๘ งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณจากเงินรายได้มีเพียงพอ S๑๙ มีการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยการบูรณาการเชื่อมโยงรอบด้านของนักศึกษารายบุคคล S๒๐ มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล S๒๑ ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการงบประมาณได้ดีภายใต้งบประมาณที่ได้รับจัดสรร S๒๒ บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใสเป็นธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบ และจรรยาบรรณวิชาชีพ S๒๓ บุคลากรปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผลงาน S๒๔ บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคณะฯ S๒๕ บุคลากรเป็นผู้อยู่ในกรอบระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ มีความสามัคคี เสียสละ รับผิดชอบมีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี และค่านิยมองค์กรที่เข้มแข็ง S๒๖ ส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น S๒๗ มีทุนการศึกษาหลายแหล่งให้แก่ผู้เรียน	

Internal Factors / External Factors	STRENGTHS - S	WEKNESSES - W
	S๒๘ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำคณะจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาและกฎหมายมาช่วยกำกับดูแลการดำเนินงานของคณะศิลปศึกษา S๒๙ มีสวัสดิการให้กับบุคลากรในองค์กร S๓๐ มีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะทางวิชาการในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุรับราชการให้กับนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา S๓๑ คณะมีการสร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศในอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม S๓๒ มีการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง S๓๓ มีระบบการดูแลและให้คำปรึกษาที่เข้มแข็ง S๓๔ ผู้บริหารอยู่ในเครือข่ายที่กำหนดนโยบายในการด้านศึกษาระดับชาติ S๓๕ บุคลากรมีความสุขในการทำงานร่วมกัน S๓๖ บุคลากรมีความภักดีต่อองค์กร	

OPPORTUNITIES - O	SO (เชิงรุก)	WO (ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข)
O๑ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของภาครัฐและเอกชน ทำให้มีนักเรียนสายสามัญสนใจเรียนวิชาชีพครูด้านนาฏศิลป์และดนตรีมากขึ้น O2 หน่วยงานภายนอกมีความเชื่อถือความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของบุคลากรในคณะฯ O3 สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเชื่อถือในทักษะความสามารถของนักศึกษาของคณะฯ ทำให้มีสถานศึกษาจำนวนมากเป็นเครือข่ายสำหรับฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา O4 รัฐบาลมีนโยบายกองทุนเพื่อการศึกษา ทำให้นักศึกษามีทุนการศึกษา O๕ นโยบายของรัฐส่งเสริมให้เอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาและบุคลากร O6 ศิษย์เก่ามีความรัก ความผูกพันและความศรัทธาต่อคณะฯ ทำให้เกิดการแนะนำแนวทางการศึกษาต่อในคณะศิลปศึกษา O7 สถาบันมีนโยบายที่เอื้อต่อการดำเนินงานของคณะฯ O8 สถาบันมีนโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร O9 ความนิยมในสถาบันฯ และความน่าเชื่อถือของหลักสูตรในกลุ่มนักเรียนที่สนใจเป็นครูนาฏศิลป์ ดนตรี	๑) พัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ (S๑ S๖ S๗ S๑๔ S๑๗ S๓๐ S๓๓ O๘) ๒) พัฒนาหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาที่เข้มแข็ง (S๒ S๕ S๑๒ S๑๕ S๑๙ S๓๑ O๑ O๓ O๖ O๙) ๓) พัฒนาระบบการติดตามรายงาน และประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล (S๓ S๙ S๒๑ O๗) ๔) พัฒนาศักยภาพนักเรียนนักศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม (S๘ S๒๗ S๓๒ O๔๕) ๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนด้านการศึกษาและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (S๑๖ ๑๘ O๗) ๖) ส่งเสริมให้ครู อาจารย์และบุคลากรปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล (S๑๐ S๑๑ S๑๓ S๒๐ S๒๒ S๒๔ S๒๕ S๒๖ S๒๙ S๓๕ S๓๖ O๕ O๗ O๘) ๗) ส่งเสริมให้คณะศิลปศึกษาเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรม (S๔ S๒๓ S๒๘ S๓๔ O๒)	๑) ผลักดันให้ครู อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาใช้ระบบสารสนเทศด้านการศึกษา ทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (W๑ W๓ W๗ W๑๑ W๑๓ O๗๘)

THREATS - T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
T๑ สถาบันฯ กำหนดค่าเป้าหมายการบริการวิชาการ จำนวนมาก ทำให้คณะฯ ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด T๒ นโยบายของรัฐเปิดโอกาสให้ทุกหลักสูตรที่เปิดสอนนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถสอบบรรจุแข่งขันเข้ารับราชการครูได้ T๓ ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในคณะฯ T๔ สถาบันฯ ยังไม่มีระบบการจดลิขสิทธิ์ทางปัญญา ส่งผลให้ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ โดยคณะฯ ไม่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญา T๕ นโยบายการศึกษาของภาครัฐขาดความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการจัดการศึกษาการบริหารหลักสูตร และการผลิตบัณฑิต T๖ สภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลง และนักศึกษาไม่มีโอกาสในการทำงานระหว่างเรียน ส่งผลให้นักศึกษาออกกลางคัน T๗นโยบายการศึกษาของภาครัฐขาดความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการจัดการศึกษาการบริหารหลักสูตร และการผลิตบัณฑิต T๘ สภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลงและนักศึกษาไม่มีโอกาสในการทำงานระหว่างเรียน ส่งผลให้นักศึกษาออกกลางคัน T๙ได้รับจัดสรรงบประมาณจากต้นสังกัดน้อย ทำให้มีเงินสนับสนุนด้านการวิจัยไม่เพียงพอ	๑) ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดนำต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางในการหารายได้ (S๑ S๓ S๖ T๓ T๖ T๘ T๙) ๒) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หน่วยงานให้ทันสมัย (S๓ S๑๕ T๒ T๓)	

๒.๒.๔ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์

กลยุทธ์ SO

๑) พัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

๒) พัฒนาหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาที่เข้มแข็ง

๓) พัฒนาระบบการติดตาม รายงาน และประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

๔) พัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนด้านการศึกษาและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๖) ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๗) ส่งเสริมให้คณะศิลปศึกษาเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์ WO

๑) ผลักดันให้ครู อาจารย์ บุคลากร นักเรียน และนักศึกษาใช้ระบบสารสนเทศด้านการศึกษา ทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ ST

๑) ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดนำต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางในการหารายได้

๒) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพื่อประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กร

กลยุทธ์ WT

-

จากการทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายระดับชาติและการวิเคราะห์สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของคณะศิลปศึกษา ตามเนื้อหาสาระทั้ง ๒ ส่วนที่ได้นำเสนอมานี้ ได้ถูกนำมาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗) โดยมีรายละเอียดปรากฏในบทต่อไป

ส่วนที่ ๓
แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

๓.๑ วิสัยทัศน์ (vision)

"สร้างครูดี ครูเก่งที่เรืองปัญญา มีความเป็นเลิศด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่มีคุณภาพออกสู่สังคมและเป็นพลังสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ"

๓.๒ พันธกิจ (mission)

๑. ผลิตครูและพัฒนาการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพครู

๒. วิจัยสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาการเรียนการสอน ด้านนาฏศิลป์และดนตรี

๓. บริการวิชาการและเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ และดนตรี

๔. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ การแสดงดนตรี นาฏศิลป์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน

๕. บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล

๓.๓ เป้าหมาย (Goals)

๑. ผลิตครูศิลปะที่มีความรู้ ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลปะ ดนตรี และคีตศิลป์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพครู
๒. พัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ที่มีคุณภาพระดับชาติ
๓. เป็นแหล่งองค์ความรู้และให้บริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์สู่สังคม
๔. เพื่ออนุรักษ์ สืบทอด สร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สากล
๕. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๔ วัตถุประสงค์ (Objective)

เพื่อพัฒนาคณะศิลปศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อการผลิตครูและด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ ให้ที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งพัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพระดับชาติ และการอนุรักษ์ สืบทอด สร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สากล โดยบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๕ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์

เอกลักษณ์ เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

อัตลักษณ์ สืบสาน สร้างสรรค์งานศิลป์

๓.๖ ค่านิยมหลัก

"มุ่งมั่นพัฒนา ก้าวหน้าวิชาการ สืบสานงานศิลป์"

๓.๗ ค่านิยมร่วม

คณะศิลปศึกษา กำหนดค่านิยมร่วมของคณะศิลปศึกษา คือ F E D (Faculty of Art Education) และกำหนดความหมายไว้ ดังนี้

Following Best Practice : การยึดหลักธรรมาภิบาลในการทำงาน ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใส เป็นธรรม มีจิตสำนึก รับผิดชอบและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

Efficiency : บุคลากรมีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผลงาน

Delight Communication : เป็นคณะที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างสร้างสรรค์ มีความสุขในการทำงานร่วมกัน

๓.๘ ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. ผู้เรียนและผู้สอนมีความรู้ ทักษะ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และนำไปศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ตอบสนองความต้องการของชุมชน

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของชุมชน

๒. พัฒนาทักษะอาจารย์ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. พัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๔. พัฒนาผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นให้มีทักษะทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นและสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๑ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. คณะศิลปศึกษา มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ให้มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. เป็นแหล่งการเรียนรู้ในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

กลยุทธ์ : ๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ให้มีความเข้มแข็ง

๒. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี

๓. ให้บริการวิชาการด้านองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๗. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักศึกษาศิลปศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันทางศิลปวัฒนธรรม มีการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการสืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคณะศิลปศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อีกทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบวิชาชีพหรือนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บวรนรรฏ อัญญะโพธิ์)

รองคณบดีคณะศิลปศึกษา

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

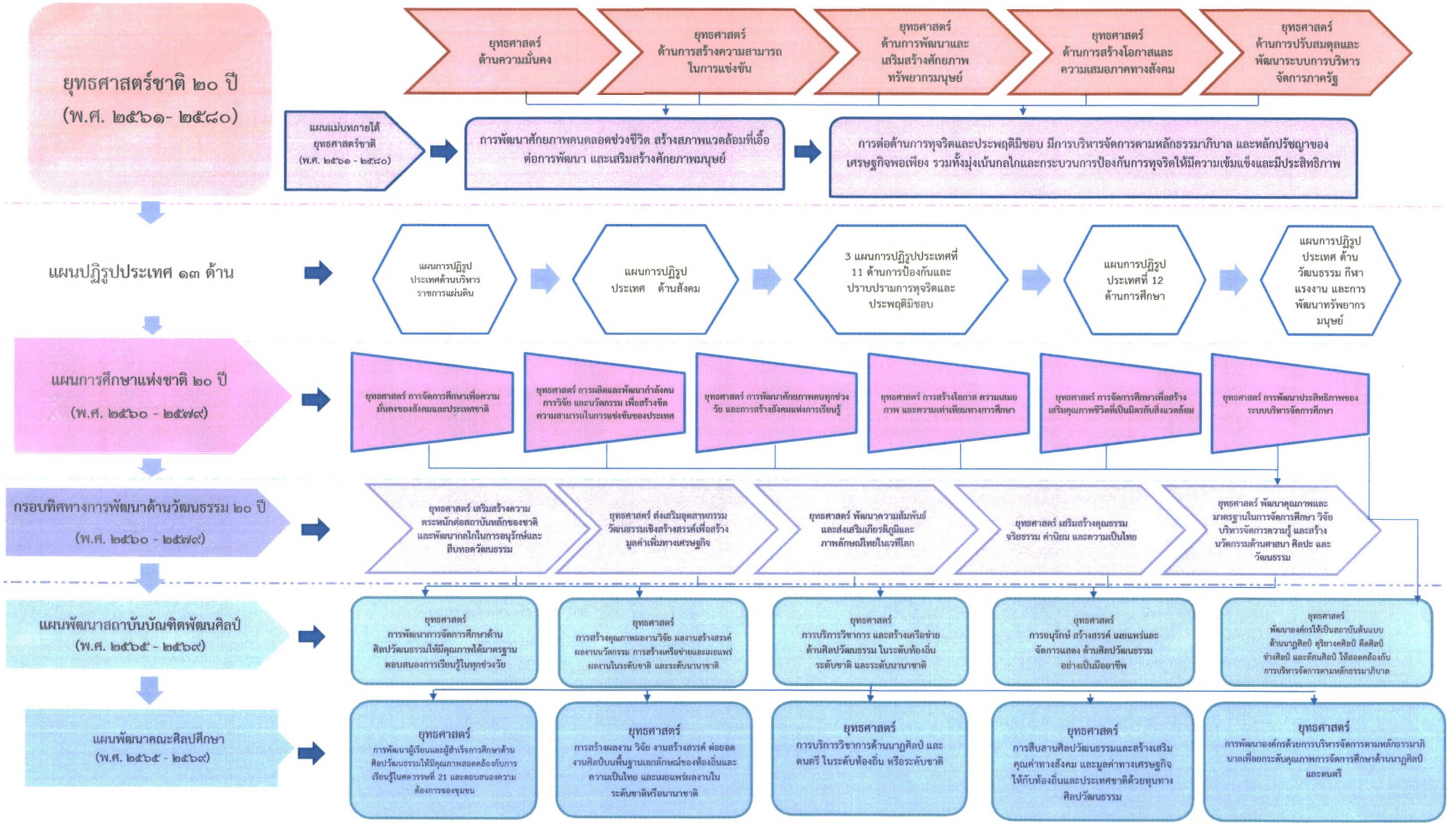
แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

วิสัยทัศน์

สร้างครูดี ครูเก่งที่เรืองปัญญา มีความเป็นเลิศด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่มีคุณภาพออกสู่สังคมและเป็นพลังสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ

	ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๕
ยุทธศาสตร์	การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองความต้องการของชุมชน	การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ	การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ	การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม	การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี
ประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์	หลักสูตรมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ผู้สอน มีทักษะในการใช้ภาษา และเทคโนโลยี และนักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรม มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	เป็นแหล่งการเรียนรู้ในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี	มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์สร้างสรรค์ และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	มีระบบบริหารจัดการองค์กรที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล
คุณภาพการให้บริการ	มีหลักสูตรที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพมีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	มีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ตอบสนองความต้องการของสังคมและมีการแผยแพร่อย่างกว้างขวาง	ให้บริการองค์ความรู้ที่ครบถ้วน ทันสมัย ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ดีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์ และสามารถเข้าถึงการบริการองค์ความรู้ได้อย่างสะดวก	อนุรักษ์ เผยแพร่ จัดการแสดง และเข้าแข่งขันในเวทีระดับชาติ	เป็นองค์กรที่บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถเข้าถึงข้อมูลและรับบริการได้สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย ตอบสนอง ความต้องการของผู้ใช้บริการ
ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	มีการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาทักษะผู้สอน และมีการพัฒนาสมรรถนะและทักษะของผู้เรียนที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และผลงานนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ ทั้งระดับชาติ และระดับนานาชาติ	มีเครือข่ายทางการบริการวิชาการที่กว้างขวาง และมีฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกภาพ	สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีมูลค่าสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	เพิ่มสมรรถนะของบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการปฏิบัติงานระบบการบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
การพัฒนาองค์กร	พัฒนาผู้สอน พัฒนาหลักสูตร และพัฒนาสมรรถนะ และทักษะของผู้เรียน	พัฒนาผู้วิจัย และพัฒนาการสร้างเครือข่ายในการจัดหาทุนเพื่อสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และงานนวัตกรรม	พัฒนาระบบการสร้างเครือข่าย ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม และการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือ ด้านศิลปวัฒนธรรม	พัฒนาการบริหารจัดการองค์กร พัฒนาสมรรถนะของบุคลากร และพัฒนาการสร้างภาพลักษณ์องค์กร

ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา

๓.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

เป้าประสงค์ : ๑. ผู้เรียนและผู้สอนมีความรู้ ทักษะ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และนำไปศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ตอบสนองความต้องการของชุมชน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๒.๕๐	ร้อยละ	๖๕	๗๐	รองคณบดีที่กำกับดูแลงานด้านวิชาการ
๑.๒ ร้อยละของผู้รับบริการหลักสูตรระยะสั้นที่มีทักษะวิชาชีพ เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๗๕	๘๐	รองคณบดีที่กำกับดูแลงานด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของชุมชน	๑.๑ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา	หลักสูตร	๑	๑	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ
๒. พัฒนาทักษะอาจารย์ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ที่มีความรู้ ทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๘๕	๙๐	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร
๓. พัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	๓.๑ ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีที่มีผลการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป	ร้อยละ	๘๐	๘๕	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ
	๓.๒ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทักษะวิชาชีพ ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป	ร้อยละ	๗๕	๘๐	
	๓.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๘๕	๙๐	
๔. พัฒนาผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นให้มีทักษะทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นและสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น	๔.๑ จำนวนผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	คน	๒๕	๕๐	
	๔.๒ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น	บาท	๒๕,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. คณะศิลปศึกษา มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	เรื่อง	๓	๔	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านการวิชาการ
๒. จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ หรือถูกนำไปอ้างอิง	เรื่อง	๓	๔	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านการวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ หรือนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ให้มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๑.๑ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ	เรื่อง	๓	๓	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. เป็นแหล่งการเรียนรู้ในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนชุมชน/องค์กรที่ได้รับบริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ให้มีความเข้มแข็งหรืออย่างยั่งยืน	ชุมชน/องค์กร	๑	๑	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ
๑.๒ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์	คน	๕	๕	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ให้มีความเข้มแข็ง	๑.๑ จำนวนเครือข่ายการบริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์และดนตรี ที่มีความเข้มแข็ง	เครือข่าย	๑	๑	รองคณบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ และ ด้านศิลปวัฒนธรรม
๒. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี	๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี	โครงการ/ กิจกรรม	๒	๒	รองคณบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ
	๒.๒ จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ทักษะ ดุริยางคศิลป์ ในชุมชนและองค์กร	คน	๑,๒๐๐	๑.๕๐๐	รองคณบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ
๓. ให้บริการวิชาการด้านองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓.๑ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	คน	๑๐๐	๑๐๐	รองคณบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ
๔. สร้างรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ	๔.๑ จำนวนรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ	บาท	๑๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	รองคณบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ และ ด้านศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ : ๑. คณะศิลปศึกษา มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนรางวัลที่หน่วยงานในสังกัดได้รับจากการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	รางวัล	๙	๑๑	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมืออาชีพ	จำนวนเงิน	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และสร้างคุณค่าทางสังคมเศรษฐกิจทางวัฒนธรรมในระดับชาติ	๑.๑ จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันมอบหมายให้ดำเนินการ	โครงการ	๑	-	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
	๑.๒ จำนวนการจัดการแสดงที่คณะศิลปศึกษา เข้าร่วมการประกวด และแข่งขัน ศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ หรือดนตรี ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	ครั้ง	๑๘	๒๐	
๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของจำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีเลิศ ของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม	ร้อยละ	๙๕	๑๐๐	
	๒.๒ จำนวนครั้งในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรมด้วยความเป็นมืออาชีพ	ครั้ง	๑๘	๒๐	
๓. การสร้างรายได้จากต้นทุนทางวัฒนธรรม	๓.๑ จำนวนครั้ง/กิจกรรมในการให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรม	ครั้ง	๑๐	๒๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

เป้าประสงค์ : ๑. การบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษามีประสิทธิภาพ สามารถยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา	ร้อยละ	๙๕	๙๕	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน
๑.๒ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษา	ร้อยละ	๙๕	๙๕	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	๑.๑ ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละ	๙๕	๑๐๐	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน
๒. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน	๒.๑ ผลการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	ระดับ	๓	๓	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน
	๒.๒ ร้อยละของบุคลากรคณะศิลปศึกษาเข้าอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส การป้องกันและปราบปรามทุจริตภาครัฐ หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ ผ่านเกณฑ์ที่คณะศิลปศึกษากำหนด	ร้อยละ	๙๐	๙๕	รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน

ส่วนที่ ๔
บทสรุป

คณะศิลปศึกษา เป็นสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม มีการดำเนินงานเชื่อมโยงกับ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และ องค์กรวิชาชีพครู โดยมีบทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา ๔ ด้าน ดังนี้

๑. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึงวิชาชีพชั้นสูง ที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติ

๒. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างมีคุณค่าแก่สังคม

๓. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม

๔. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมภายใต้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับชาติ สถาบันฯ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายเพื่อการตอบสนองความต้องการของสังคมภายใต้ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะศิลปศึกษา มีความรู้ ความสามารถมีทักษะในการปฏิบัติงานจริง สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในการทำงานและประยุกต์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ในการปฏิบัติงานและการพัฒนาตนเอง

๒. นักศึกษามีความรู้วิชาชีพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างดี

๓. นักศึกษา บุคลากร นำแนวคิดด้านเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้

๔. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ระดับชาติ บูรณาการกับการเรียนการสอนรวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อสังคม

๕. มีงานบริการวิชาการที่หลากหลาย มีแนวคิดเชิงอนุรักษ์และสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับของสังคม

๖. ทำการแสดงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ

๗. เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับประเทศ

๔.๑ เงื่อนไขความสำเร็จ

การที่จะให้แผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้นผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรในองค์กรทุกระดับจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ ให้ความสำคัญและร่วมมือในการพัฒนาคณะฯ ตามบทบาทและพันธกิจหลักทั้ง ๔ ด้าน

๔.๑.๒ มีการวางแผนและการบริหารในการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลภายใต้การบริหารจัดการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๑.๓ มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนางานของคณะฯ

๔.๑.๔ จัดสรรและจัดหางบประมาณภายใต้การบริหารจัดการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

๔.๑.๕ มีการตรวจสอบ ประเมินผล และติดตาม การบริหารจัดการของคณะฯ อย่างต่อเนื่อง

๔.๑.๖ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การมีส่วนร่วม มีแนวทางนำสู่การปฏิบัติสู่หน่วยงานอย่างเป็นระบบชัดเจนและทั่วถึง

๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

๔.๒.๑ คณะศิลปศึกษาเป็น สถานศึกษาต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติและนานาชาติ

๔.๒.๑.๑ มีหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

๔.๒.๑.๒ คณาจารย์ ผู้สอนมีทักษะในการสอน การจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๔.๒.๑.๓ นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๔.๒.๑.๔ มีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณ๖ภาพเป็นที่ยอมรับ

๔.๒.๑.๕ เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

๔.๒.๑.๖ มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

๔.๒.๒ การบริหารจัดการ

๔.๒.๒.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล

(๑) ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบโดยยึดถือระเบียบราชการ ยึดหลักความประหยัด คุ้มค่า มีจรรยาบรรณ ประกอบไปด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

(๒) บุคลากรได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะ และมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) มีการพัฒนาสมรรถนะของอัตรากำลังให้เหมาะสมกับตำแหน่ง

๔.๒.๒.๒ การบริหารระบบงานและทรัพยากร

(๑) ระบบการบริหารงานเกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงาน มีกระบวนการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ

(๒) ระบบบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษา มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนคณะฯ บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์

๔.๒.๓ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ

๔.๒.๓.๑ มีเครือข่ายในการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์

๔.๓ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

๔.๓.๑ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

๔.๓.๑.๑ ดำเนินการประชุมการจัดทำแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) และจัดทำแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาเพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลให้สูงสุด

๔.๓.๑.๒ กำหนดบทบาทสถานศึกษาในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัด

๔.๓.๑.๓ ดำเนินการตามแผนพัฒนา แผนปฏิบัติการ และแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ประจำปี โดยกำหนดโครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา

๔.๓.๒ การติดตามและประเมินผล

มิติที่ ๑ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้ทราบถึงการใช้ทรัพยากรในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาองค์กรต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า และความเหมาะสม

มิติที่ ๒ ติดตามการดำเนินตามแผนปฏิบัติการ ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

มิติที่ ๓ ติดตามปัญหา อุปสรรค และผลสะท้อนกลับจากการดำเนินการประโยชน์ที่ได้รับ

มิติที่ ๔ ติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผนงาน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑
การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
และตอบสนองความต้องการของชุมชน

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
๑. ผู้เรียนและผู้สอนมีความรู้ ทักษะ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และนำไปศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ตอบสนองความต้องการของชุมชน	๑.๑ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๒.๕๐	๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของชุมชน	๑.๑ จำนวนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนา
	๒.๑ ร้อยละของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นมีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	๒. พัฒนาทักษะอาจารย์ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ที่มีความรู้ ทักษะตามเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด
		๓. พัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	๓.๑ ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีที่มีผลการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป
			๓.๒ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทักษะวิชาชีพ ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป
			๓.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด
		๔. พัฒนาผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นให้มีทักษะทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นและสร้างรายได้จากหลักสูตระยะสั้น	๔.๑ จำนวนผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
			๔.๒ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์ ๖ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และมีวิธีการดำเนินงาน การติดตาม เกณฑ์การประเมิน และกิจกรรมโครงการ รายการ ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
เป้าประสงค์ที่ ๑ ผู้เรียนและผู้สอนมีความรู้ ทักษะ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และนำไปศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ตอบสนองความต้องการของชุมชน	**ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๑** ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๒.๕๐	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๖๕ **เกณฑ์การประเมิน** จำนวนนักศึกษาทุกชั้นปีที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ **วิธีการวัด** นับจำนวนนักศึกษาทุกชั้นปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ **การติดตาม** รายงานผลการเรียนทุกชั้นปี แต่ละภาคการศึกษา	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านวิชาการ	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๒ ร้อยละของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นมีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๗๕ **เกณฑ์การประเมิน** จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตรระยะสั้น มีทักษะวิชาชีพ วัดจากผลสัมฤทธิ์หลังการอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ **วิธีการวัด** ผู้เข้าร่วมอบรม หลักสูตรระยะสั้นมีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ **การติดตาม** ผลการดำเนินโครงการรายไตรมาส	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านวิชาการ	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของชุมชน	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : อย่างน้อย ๑ หลักสูตร	มาตรการ/แนวทาง ๑. จัดทำชุดวิชา (module) ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน ๒. เปิดสอนหลักสูตร ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี แบบมีรายได้ อย่างน้อย ๑ หลักสูตร	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. สำรวจความต้องการของชุมชนเพื่อจัดทำหลักสูตรใหม่หรือเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นอย่างน้อย ๑ หลักสูตร ๒. วางแผนในการพัฒนาหลักสูตร ๓. พัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบที่สถาบันฯ กำหนด ๔. ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ๕. เปิดสอนหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรระยะสั้น ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน ๓) วิธีการวัด นับจำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน ๔) การติดตาม ติดตามรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาสแบบฟอร์มที่สถาบันฯกำหนด	คณบดี รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. พัฒนาทักษะอาจารย์ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ที่มีความรู้ ทักษะตามเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนด ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๘๕	มาตรการ/แนวทาง ๑. จัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้ในทักษะวิชาการและทักษะวิชาชีพ ๒. มอบหมายคณาจารย์เข้าร่วมโครงการพัฒนาบุคลากรตามแผนฯ ๓. ให้คณาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาเข้าร่วมการทดสอบภายหลังจากการอบรม	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. มอบหมายคณาจารย์เข้าร่วมการอบรมโครงการตามที่สถาบันฯ กำหนด ๒. มอบหมายคณาจารย์ที่ทำแบบทดสอบที่สถาบันกำหนดภายหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ ๒) เกณฑ์การประเมิน คณาจารย์ที่เข้าการอบรมผลการทดสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ผลคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ๓) วิธีการวัด ผลการจัดทำแบบทดสอบภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดโครงการ ๔) การติดตาม ติดตามการดำเนินงานเป็นรายไตรมาส	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๓. พัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีที่มีผลการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๘๐	มาตรการ/แนวทาง ๑. คณะฯ ดำเนินการจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ๒. คณะฯ จัดโครงการพัฒนาผู้เรียนด้านการใช้เทคโนโลยี ในระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ ๑	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. คณะฯ จ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ๒. คณะฯ จัดกิจกรรมต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยให้ครูต่างชาติมีบทบาทที่ช่วยในการจัดกิจกรรม อาทิเช่น English Day ๓. คณะฯ จัดกิจกรรมโครงการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น ๒) เกณฑ์การประเมิน นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี มีผลการเรียนทุกระดับชั้น ค่าระดับคะแนน ๒.๐๐ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓) วิธีการวัด นับจำนวนนักศึกษาที่มีผลการเรียนรายวิชากาษาอังกฤษและรายวิชาด้านเทคโนโลยีของนักศึกษาทุกระดับชั้นค่าระดับคะแนน ๒.๐๐ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๔) การติดตาม ติดตามผลสิ้นปีการศึกษา	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๒ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทักษะวิชาชีพ ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ ร้อยละ ๗๕	มาตรการ/แนวทาง ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรและจัดกิจกรรม/โครงการ ที่คณะฯ กำหนด	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร/กิจกรรม ที่คณะฯ กำหนด ๒. คณะฯ กำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะวิชาชีพระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ ๓. รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ ป.ตรีปี ๓ ให้สถาบันฯ ทราบ ๒) เกณฑ์การประเมิน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ ๓.๐๐ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ๓) วิธีการวัด วัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพของนักศึกษาป.ตรีปีที่ ๓ ๔) การติดตาม ติดตามผลสิ้นปีการศึกษา	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ ร้อยละ ๘๕	มาตรการ/แนวทาง ๑. จัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษาโดยสอดแทรกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ทักษะการเรียนรู้นวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ ๒. บันทึกผลการดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ๓. ให้นักศึกษาบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. จัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา โดยสอดแทรกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายสอดคล้องกับที่สถาบันฯ กำหนดในแผน ๒. ประชุมชี้แจง คณาจารย์ และนักศึกษา เพื่อทำความเข้าใจและดำเนินการกิจกรรมโครงการตามแผนพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา ๓. กำกับติดตามดูแลและดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาเกิดสมรรถนะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ตามแผนที่กำหนด ๔. สรุปและประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ๕. รายงานผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่อสถาบันฯ ๒) เกณฑ์การประเมิน นักศึกษาร้อยละ ๘๐ ได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีการบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ / กิจกรรม ๓) วิธีการวัด ๑. แบบบันทึกสมรรถนะของนักศึกษาภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ๒. แบบรายงานผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่พัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักศึกษา แบบบันทึกฯ ตัวอย่างการบันทึกฯ	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานกิจการนักศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๔. พัฒนาผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นให้มีทักษะทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นและสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑ จำนวนผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : (ไม่น้อยกว่า ๒๕ คน)	มาตรการ/แนวทาง ๑. พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นให้มีความทันสมัยน่าสนใจ ๒. เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นแบบมีรายได้	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. คณะฯ สำรวจความต้องการของชุมชน/ผู้เรียน ๒. วางแผน / พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นตามรูปแบบที่สถาบันฯ กำหนด ๓. เปิดสอนหลักสูตรระยะนั้นแบบมีรายได้ ๔. นำส่งเงินรายได้ให้สถาบันฯ ตามระเบียบฯ ๒) เกณฑ์การประเมิน คณะฯ เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น จำนวน ๒ หลักสูตร โดยมีผู้เรียนไม่น้อยกว่า ๒๕ คน ๒) เกณฑ์การประเมิน ๑. คณะฯเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น จำนวน ๒ หลักสูตร มีผู้เรียนไม่น้อยกว่า ๒๕ คน ๒. จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากการเปิดหลักสูตรระยะสั้นในปี ๒๕๖๘ ตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ๓) วิธีการวัด จำนวนผู้เรียนในหลักสูตรระยะสั้นไม่น้อยกว่าหลักสูตรละ ๒๕ คน ๔) การติดตาม รายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๒ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น ปี ๒๕๖๘ : (๒๕,๐๐๐ บาท)	มาตรการ/แนวทาง พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่มีความสามารถในการสร้างรายได้สูงและบริหารต้นทุนเพื่อให้สร้างผลกำไรสูงสุด	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. สำรวจความต้องการของผู้เรียน/ชุมชน ๒. วางแผน/พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นตามรูปแบบที่สถาบันฯ กำหนด ๓. เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นแบบมีรายได้ ๔.นำส่งเงินรายได้ตามระเบียบราชการ ๒) เกณฑ์การประเมิน ๑. คณะฯเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นจำนวน๒หลักสูตร มีผู้เรียนไม่น้อยกว่า๒๕คน ๒. จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น ตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๓) วิธีการวัด พิจารณาจากจำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากการเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น ๔) การติดตาม รายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

การสร้างผลงาน วิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
๑. คณะศิลปศึกษา มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๑.๑ จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ให้มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๑.๑ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ
	๑.๒ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ หรือถูกนำไปอ้างอิง		

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑ กลยุทธ์ ๑ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และมีวิธีการดำเนินงาน การติดตาม เกณฑ์การประเมิน และกิจกรรมโครงการ รายการ ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
เป้าประสงค์ที่ ๑ คณะศิลปศึกษา มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	**ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๑** จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : ๓ เรื่อง **เกณฑ์การประเมิน** คณะฯ มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือต่อยอดในการหารายได้หรือถูกนำไปอ้างอิง อย่างน้อย ๓ เรื่อง **วิธีการวัด** ๑. นับจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ ๒. นับจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ที่ถูกนำไปอ้างอิง ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ **การติดตาม** ๑.ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ของบุคลากรในคณะศิลปศึกษาที่ได้รับทุนในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓–๒๕๖๗ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือต่อยอดในการหารายได้ โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน ๒. ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ของบุคลากรในคณะศิลปศึกษาที่ถูกอ้างอิงในช่วง ๕ ปีย้อนหลัง โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านวิชาการ	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๒ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ หรือถูกนำไปอ้างอิง	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : ๓ เรื่อง **เกณฑ์การประเมิน** คณะฯ มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ หรือถูกนำไปอ้างอิง อย่างน้อย ๓ เรื่อง โดยผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๓ เรื่อง มาจากผลงานวิจัย หรือ ผลงานสร้างสรรค์ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗ **วิธีการวัด** ๑. นับจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่นำไปบูรณาการการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ หรือถูกนำไปอ้างอิง (ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) **การติดตาม** ๑. ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ของบุคลากรในคณะศิลปศึกษาที่ได้รับทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการหารายได้ โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน ๒. ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ของบุคลากรในคณะศิลปศึกษาที่ถูกอ้างอิงในช่วง ๕ ปี ย้อนหลัง โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านวิชาการ	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : มีการเผยแพร่ผลงานฯในปี ๖๗ จำนวน ๓ เรื่อง)	มาตรการ/แนวทาง ๑.พัฒนาบุคลากรด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพ ๑.๑ พัฒนาบุคลากรด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ให้มีศักยภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของแหล่งทุน ๑.๒ ส่งเสริมบุคลากรด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์นำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ไปใช้ในการเรียนการสอน หรือสามารถต่อยอดในการหารายได้ ๑.๓ ส่งเสริมให้มีนักวิจัยพี่เลี้ยง เพื่อให้คำปรึกษาในการดำเนินงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ๒. พัฒนาคุณภาพงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ๒.๑. ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในเวทีที่จัดโดยสถาบัน หรือหน่วยงานภายนอก ๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การบูรณาการผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ กับการเรียนการสอน การนำไปใช้ประโยชน์หรือการต่อยอดการหารายได้	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. ส่งเสริมให้ผู้เสนอขอรับทุนวิจัย ร่วมโครการ/กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ๒. กำหนดให้ผู้เสนอขอรับทุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ระบุแนวทางการบูรณาการผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ กับการเรียนการสอนหรือต่อยอดในการหารายได้ ในแบบเสนอโครงการเพื่อขอรับทุน ๓. ส่งเสริมให้งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ได้รับการเผยแพร่ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ๒) เกณฑ์การประเมิน คณะฯ มีงานวิจัย /งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ และได้นำผลงานไปเผยแพร่หรือถูกอ้างอิงในระดับชาติหรือนานาชาติ จำนวนรวม ๓ เรื่อง ๓) วิธีการวัด นับจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ๔) การติดตาม ติดตามรายงานผลการสำรวจผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ของบุคลากรในคณะศิลปศึกษาที่ได้รับทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๖๘ ที่มีคุณภาพและเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
๑. เป็นแหล่งการเรียนรู้ในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ	๑.๑ จำนวนชุมชน/องค์กรที่ได้รับบริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ให้มีความเข้มแข็งหรืออย่างยั่งยืน	๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์และดนตรี ให้มีความเข้มแข็ง	๑.๑ จำนวนเครือข่ายการบริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ และดนตรีที่มีความเข้มแข็ง
		๒. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี	๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรม การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี
			๒.๒ จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับพัฒนาความรู้ ทักษะ ดุริยางคศิลป์ในชุมชนและองค์กร
	๑.๒ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์	๓. ให้บริการวิชาการด้านองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์และดนตรี ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓.๑ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
		๔. สร้างรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ	๔.๑ จำนวนรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์ ๔ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และมีวิธีการดำเนินงาน การติดตาม เกณฑ์การประเมิน และกิจกรรมโครงการ รายการ ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
เป้าประสงค์ที่ ๑ เป็นแหล่งการเรียนรู้ในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ	**ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๑** จำนวนชุมชน/องค์กรที่ได้รับบริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์และดนตรี ให้มีความเข้มแข็งหรืออย่างยั่งยืน	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : อย่างน้อย ๑ ชุมชน **เกณฑ์การประเมิน** คณะฯ ให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ หรือด้านดนตรีแก่ชุมชนและองค์กร **วิธีการวัด** จำนวนชุมชน/องค์กร ที่ได้รับการบริการวิชาการในด้านนาฏศิลป์และดนตรี ระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ **การติดตาม** รายงานผล รอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านวิชาการ	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๒ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : ๕ คน **เกณฑ์การประเมิน** ผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้แก่ เพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพเพื่อประกอบการสอน โดยการรายงานข้อมูลจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้จำแนกข้อมูลตามหัวข้อที่เข้ารับบริการ ได้แก่ งานวิจัย องค์ความรู้ ศิลปนิพนธ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการ สื่อการเรียนรู้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ต้องมีจำนวนผู้เข้ารับบริการทางวิชาการวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามหัวข้อที่เข้ารับบริการ ดังนี้ - งานวิจัย ศิลปนิพนธ์ งานสร้างสรรค์ สื่อการเรียนรู้ **วิธีการวัด** นับจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศบริการวิชาการด้วยงานวิจัย องค์ความรู้ งานสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการ สื่อการเรียนรู้ โดยผู้รับบริการทางวิชาการต้องตอบแบบสอบถามการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ เพื่อการพัฒนาตนเอง เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อประกอบการสอน ก่อนที่จะเข้ารับบริการในหัวข้อต่าง ๆ **การติดตาม** รอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และประเมินผล รอบ ๑๒ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านวิชาการ	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ให้มีความเข้มแข็ง	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ที่มีความเข้มแข็ง ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๑ เครือข่าย	มาตรการ ๑. จัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ๒. คณะฯ สร้างเครือข่ายในการบริการวิชาการ ๓. พัฒนาระบบ กลไก ในการติดตามรายงานและประเมินผล ๔. ดำเนินการติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินมาปรับปรุง เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติที่ดี	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. คณะฯ จัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการทั้งในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ๒. คณะฯ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชน /องค์กรเป้าหมายตามแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการทั้งในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ ๒) เกณฑ์การประเมิน คณะฯ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ๑ เครือข่าย ๓) วิธีการวัด นับจำนวนหน่วยงานภายนอกที่ร่วมมือ ในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์และด้านดนตรี ๔) การติดตาม รายงานผลรอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์และดนตรี	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : อย่างน้อย ๑-๒ โครงการ/กิจกรรม	มาตรการ คณะฯ จัดทำโครงการบริการวิชาการ	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑.๑ คณะฯ จัดทำโครงการ/กิจกรรมการบริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ เพื่อพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ๑.๒ ดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรม ๑.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ๑.๔ นำผลการดำเนินโครงการมาพัฒนาปรับปรุง ๑.๕ รายงานผลการดำเนินโครงการ ไปยังสถาบันฯ ๒) เกณฑ์การประเมิน คณะฯ ดำเนินโครงการ/กิจกรรม การบริการทางวิชาการ จำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม ติดตามการดำเนินกิจกรรม/โครงการ และรายงานผลไปยังสถาบันฯ ๓) วิธีการวัด นับจากจำนวนโครงการ/กิจกรรม บริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์/ดนตรี ๔) การติดตาม รายงานผลรอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๒ จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ รู้ทักษะ ดุริยางคศิลป์ ในชุมชนและองค์กร ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คน	มาตรการ จัดโครงการส่งเสริมเด็กและเยาวชนให้เล่นดนตรีคนละ ๑ ชิ้น จำนวน ๒ ครั้ง	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑.๑ คณะฯ จัดทำแผนการจัดกิจกรรม โครงการส่งเสริมเยาวชนตระหนักรักษ์ศิลป์ไทย สู่ต้นกล้าวัฒนธรรม ๑.๒ ดำเนินการตามแผนบริการวิชาการ ๑.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ๑.๔ นำแผนมาประเมินเพื่อาพัฒนาปรับปรุง ๑.๕ ส่งรายงานผลการดำเนินงานไปยังสถาบันฯ ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการ ไม่น้อยกว่า๑,๒๐๐คน การติดตาม ติดตามการดำเนินกิจกรรม/โครงการ และรายงานผลไปยังสถาบันฯ	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๓) วิธีการวัด นับจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านดนตรี-นาฏศิลป์ ๔) การติดตาม คณะฯ รายงานผลรอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๓.ให้บริการวิชาการด้านองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : (๑๐๐ คน)	มาตรการ ๑.จัดทำสื่อการเรียนรู้เพื่อให้บริการทางวิชาการดังนี้ - งานวิจัย - ศิลปะนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ - งานสร้างสรรค์ - ผลงานทางวิชาการ/นวัตกรรม - สื่อการเรียนรู้ ๒. กำหนดบทบาทความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในการนำเข้าข้อมูลที่เป็นองค์ความรู้ในการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงาน และเชื่อมโยงข้อมูลตามช่องทางที่สถาบันฯ กำหนด ๓. นำเข้าแบบสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์ในช่องทางของหน่วยงาน ๔. ประชาสัมพันธ์ เชิญชวน ในการเข้ารับบริการทางวิชาการด้วยองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์และดนตรี ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕. รายงานผลการดำเนินงานการนำเข้าข้อมูลและการตอบแบบสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์ให้กับสถาบันฯ	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. รวบรวมและคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เพื่อให้บริการทางวิชาการ ได้แก่ - งานวิจัย จำนวน ๒ เรื่อง - ศิลปะนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ จำนวน ๒ เรื่อง - งานสร้างสรรค์ จำนวน ๒ เรื่อง - ผลงานทางวิชาการ/นวัตกรรม จำนวน ๑ เรื่อง - สื่อการเรียนรู้ จำนวน ๑ เรื่อง ในการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงาน และเชื่อมโยงข้อมูลตามช่องทางที่สถาบันฯ กำหนด ๓. ติดตามผลการนำไปใช้ประโยชน์ ๔. ประชาสัมพันธ์ เชิญชวน ในการเข้ารับบริการทางวิชาการด้วยองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕. รายงานผลการดำเนินงานการนำเข้าข้อมูลและการตอบแบบสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์ ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนผู้เข้ารับบริการทางวิชาการผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการรวบรวมจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกข้อมูลตามหัวข้อที่เข้ารับบริการ รวมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน ๓) วิธีการวัด นับจำนวนผู้เข้ารับบริการทางวิชาการผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการรวบรวมจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกข้อมูลตามหัวข้อที่เข้ารับบริการ ๔) การติดตาม ติดตามผลรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และประเมินผล และรอบ ๑๒ เดือน	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๔. สร้างรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑</u> จำนวนรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๒๕๖๘ : (๑๐๐,๐๐๐ บาท)	<u>มาตรการ</u> ๑. ดำเนินการให้บริการวิชาการแสดงด้วยความเป็นมืออาชีพตามชุดรายการการแสดง และอัตราค่าบริการที่สถาบันฯ กำหนด ๒. ให้บริการทางศิลปวัฒนธรรมด้วยความเป็นมืออาชีพอย่างน้อง ๑๘ ครั้ง ๓. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบตามเครื่องมือ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑. ให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ โดยใช้ชุดการแสดงพร้อมอัตราค่าบริการที่สถาบันฯ กำหนดตามแผนการดำเนินงาน ๒. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบตามเครื่องมือวิธีการและยะยะเวลาที่กำหนด ๓. ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยให้บริการทางศิลปวันธณรมตามรายการและอัตราค่าบริการที่สถาบันฯ กำหนด แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และบุคคลทั่วไป <u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> จำนวนครั้งที่ให้บริการโดยนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนช่องทางหารายได้ <u>๓) วิธีการวัด</u> จำนวนครั้งที่ให้บริการทงศิลปวันธรรมตามรายการและอัตราค่าบริการที่สถาบันฯ กำหนดแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และบุคคลทั่วไป <u>๔) การติดตาม</u> ติดตามผลรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และประเมินผล และรอบ ๑๒ เดือน	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
๑. คณะศิลปศึกษา มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ	๑.๑ จำนวนรางวัลที่หน่วยงานในสังกัดได้รับจากการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	๑. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และคุณค่าทางสังคมเศรษฐกิจทางวัฒนธรรมในระดับชาติ	๑.๑ จำนวนการจัดการแสดงที่คณะศิลปศึกษา เข้าร่วมการประกวดและแข่งขัน ศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ หรือดนตรี ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
	๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและมีความเป็นมืออาชีพ	๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของจำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีเลิศ ของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม
			๒.๒ จำนวนครั้งในการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์ ๓ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และมีวิธีการดำเนินงาน การติดตาม เกณฑ์การประเมิน และกิจกรรมโครงการ รายการ ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
เป้าประสงค์ที่ ๑ คณะศิลปศึกษา มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ	**ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๑** จำนวนรางวัลที่หน่วยงานในสังกัดได้รับจากการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : อย่างน้อย ๙ รางวัล **เกณฑ์การประเมิน** รางวัลทุกประเภท และทุกระดับที่นักศึกษา คณาจารย์บุคลากร ได้รับจากการเข้าร่วมประกวดแข่งขันความสามารถที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไร ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ โดยนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรของคณะฯ ได้รับรางวัลจากการประกวดแข่งขัน ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ อย่างน้อย ๙ รางวัล **วิธีการวัด** นับรางวัลทุกรางวัล ทุกประเภท และทุกระดับที่นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรได้รับจากการประกวดแข่งขันที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไรตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ **การติดตาม** กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมืออาชีพ	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท เกณฑ์การประเมิน รายได้ที่คณะฯ ได้รับจากการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ ตามรายการการแสดงพร้อมอัตราค่าบริการที่สถาบันฯกำหนด วิธีการวัด จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากการบริการด้วยความเป็นมืออาชีพ การติดตาม กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงาน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและสร้างคุณค่าทางสังคมเศรษฐกิจทางวัฒนธรรมในระดับชาติ	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันมอบหมายให้ดำเนินการ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๑ โครงการ	มาตรการ ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นเจ้าภาพจัดงาน โดยประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อจัดโครงการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอก	๑) วิธีการดำเนินงาน ดำเนินโครงการเสร็จแล้ว รายงานผลดารำเนินงาน ผลการเบิกจ่าย และสรุปผลการดำเนินงาน ในกรณีที่มีกิจกรรมที่หน่วยงานเผยแพร่ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมหรือได้รับรางวัล ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ สามารถนำข้อมูลดังกล่าวรายงานในค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑ (จำนวนรางวัล) หรือตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒ (จำนวนการจัดการแสดงและการประกวดแข่งขัน) ๒) เกณฑ์การประเมิน โครงการ/กิจกรรมความร่วมมือในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ๓) วิธีการวัด นับจำนวนโครงการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่คณะฯ เป็นเจ้าภาพจัดโครงการ ๔) การติดตาม กำกับติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๙ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒ จำนวนการจัดการแสดงที่คณะศิลปศึกษาเข้าร่วมการประกวด และแข่งขันศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์หรือดนตรี ระดับชาติ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ อย่างน้อย ๑๘ ครั้ง	มาตรการ ๑. สนับสนุนการจัดแสดงและการประกวดแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๒. ดำเนินการจัดการแสดงศิลปวัฒนธรรมตามที่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันฯ หรือหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน ๓ รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบ	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑.๑ รับแนวทางการดำเนินงานตามที่สถาบันฯ กำหนด ตามงบประมาณที่ได้รับจัดการสนับสนุนจากสถาบันฯ ๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรจัดหรือเข้าร่วมการแสดงและการประกวดแข่งขัน ในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติ ๑.๓ รายงานผลการดำเนินงาน ผลการเบิกจ่าย ให้สถาบันฯ ทราบผลการดำเนินงานที่กำหนด โดยเฉพาะด้านนาฏศิลป์และดนตรี ดำเนินการเผยแพร่หรือการประกวดแข่งขัน ทั้งประเภทอนุรักษ์สร้างสรรค์ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ อย่างน้อย ๑๘ ครั้ง ๒) เกณฑ์การประเมิน จัดการแสดงและการแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติไม่น้อยกว่า ๔ ครั้ง	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๓) วิธีการวัด นับจำนวนครั้งทุกรายการหรือเวทีที่คณะฯ จัดการแสดงและการแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๔) การติดตาม กำกับติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๙ เดือน	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑ ร้อยละของจำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีเลิศ ของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ ร้อยละ ๙๕	มาตรการ ๑. คณะฯ พิจารณาคัดเลือกหัวข้อองค์ความรู้การพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ตามที่สถาบันกำหนด ได้แก่ ๑. ด้านนาฏศิลป์ - จารีตนาฏศิลป์ไทย - เทคนิคการแต่งหน้าประกอบการแสดง - เทคนิคการแต่งกายประกอบการแสดง - หลักการการออกแบบการแสดง - เทคนิคการแสดงโขน-ละคร(พระนางยักษ์ลิง) - เทคนิคการใช้เสียงประกอบการแสดงละคร - การตัดต่อบทโขนละคร ๒. ด้านดุริยางคศิลป์ - จารีตทางดุริยางคศิลป์ - การจัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องดนตรี - การตั้งเสียงและการเทียบเสียงเครื่องดนตรีในการเรียนการสอนและการแสดง - เทคนิคการผสมวงดนตรี - เทคนิคการใช้เสียงสำหรับการขับร้อง - การแต่งกายและการแต่งหน้าสำหรับนักดนตรีและนักร้อง ๓. ด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ -การจัดแสงและเสียง ประกอบการบรรเลงและการแสดง ๒. ดำเนินการพัฒนาความเป็นมืออาชีพตามปฏิทินการดำเนินงานที่กำหนด ๓. รายงานผลการประเมินของผู้เข้าอบรมกิจกรรมพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. พิจารณาคัดเลือกหัวข้อองค์ความรู้การพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ หรือด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ มา ๑ หัวข้อ ๒. ดำเนินการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมตามหัวข้อองค์ประกอบความรู้ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ๔. ประเมินผู้เข้าอบรมการพัฒนาความเป็นมืออาชีพตามรายละเอียดเกณฑ์การประเมินและวิธีการวัด ๕. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ภายใน ๑๕ วัน หลังจากจัดกิจกรรมหรือภายในสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนเมษายน ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนผู้เข้าร่วมพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับ ดีเลิศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ จากจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด ๓) วิธีการวัด ระดับดีเลิศ คือ ระดับคะแนนของผู้เข้าร่วมพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินหลังการฝึกอบรม ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๔) การติดตาม กำกับ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๒ จำนวนครั้งในการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : อย่างน้อย ๑๘ ครั้ง	มาตรการ ๑. ส่งเสริมให้นักศึกษาที่ผ่านการอบรมพัฒนาความเป็นมืออาชีพ มีส่วนร่วมในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรมด้วยความเป็นมืออาชีพ มีส่วนร่วมในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรมด้วยความเป็นมืออาชีพ ๒. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบตามเครื่องมือ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. ให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ โดยใช้ชุดการแสดงพร้อมอัตราค่าบริการ ที่สถาบันฯ กำหนด ตามแผนการดำเนินงาน ๒. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบ ตามเครื่องมือวิธีการและระยะเวลาที่กำหนด ๓. ให้บริการทางศิลปวัฒนธรรมตามรายการและอัตราค่าบริการที่สถาบันกำหนดแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนองค์กรที่ไม่แสวงผลกำไรและบุคคลทั่วไป อย่างน้อยหน่วยงานละ ๑๘ ครั้ง ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนครั้งที่ประชาชน/หน่วยงานต่าง ๆ ติดต่อขอใช้บริการชุดผลงานทางศิลปวัฒนธรรม แบบมีรายได้ จากคณะฯ ๓) วิธีการวัด คณะฯ เก็บข้อมูลจากจำนวนครั้งที่ประชาชนหรือหน่วยงานติดต่อขอใช้บริการชุดผลงานทางศิลปวัฒนธรรม แบบมีรายได้ ๔) การติดตาม กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๓. การสร้างรายได้จากต้นทุนทางวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ จำนวนครั้ง/กิจกรรมในการให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรม ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : อย่างน้อย ๑๐ ครั้ง	มาตรการ ๑. ดำเนินการให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรมแบบมีรายได้ ผ่านระบบออนไลน์ที่สถาบันฯ กำหนด ๒. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบตามเครื่องมือ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด	๑. วิธีการดำเนินงาน ๑. คณะฯ คัดเลือกนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร เพื่อขึ้นทะเบียนฐานข้อมูล และฝึกซ้อมการแสดงเพื่อเตรียมความพร้อมในการให้บริการ ๒. คณะฯ ให้บริการด้วยต้นทุนทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ตามนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติที่สถาบันฯ กำหนด โดยรายงานผลจำนวนเงินที่ได้รับจากการให้บริการให้สถาบันฯ ทราบ ๓. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบ ตามเครื่องมือ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนครั้งที่ประชาชน/หน่วยงานต่าง ๆ ติดต่อขอใช้บริการชุดผลงานทางศิลปวัฒนธรรม แบบมีรายได้ จากคณะฯ ๓) วิธีการวัด เก็บข้อมูลจากจำนวนครั้งที่ประชาชนหรือหน่วยงานติดต่อขอใช้บริการชุดผลงานทางศิลปวัฒนธรรม แบบมีรายได้ ๔) การติดตาม กำกับ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๙ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
๑. การบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษา มีประสิทธิภาพ สามารถยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี	๑.๑ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรต พัฒนาคณะศิลปศึกษา	๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	๑.๑ ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล
	๑.๒ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษา	๒. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและความโปร่งใสในการดำเนินงาน	๒.๑ ผลการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ
			๒.๒ ร้อยละของบุคลากรคณะศิลปศึกษาเข้าอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส การป้องกันและปราบปรามทุจริตภาครัฐ หรือจรรยาบรรณวิชีพ ผ่านเกณฑ์ที่คณะศิลปศึกษากำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรด้วยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์ ๓ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และมีวิธีการดำเนินงาน การติดตาม เกณฑ์การประเมิน และกิจกรรมโครงการ รายการ ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
<u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> ระบบบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษา มีประสิทธิภาพสามารถยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์และดนตรี	**<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๑</u>** ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๕ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัดสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ร้อยละ ๙๕ **<u>วิธีการวัด</u>** การประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อแสดงความสำเร็จในภาพรวมตามมิติประเด็นยุทธศาสตร์ ได้กำหนดวิธีและแนวทางเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ขั้นตอนที่ ๒ นำผลการประเมินตามเป้าหมายตัวชี้วัดมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นค่าร้อยละ ค่าร้อยละ = $\frac{\text{ผลการดำเนินงาน} \times ๑๐๐}{\text{เป้าหมายตามแผน}}$ ขั้นตอนที่ ๓ นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๒ มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัด **<u>การติดตาม</u>** ติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ / ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑.๒ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษา	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๕ **เกณฑ์การประเมิน** การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัดสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ร้อยละ ๙๕ **วิธีการวัด** การประเมินความสำเร็จของทุกตัวชี้วัดในยุทธศาสตร์ที่ ๕ ของแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อแสดงความสำเร็จในภาพรวมได้กำหนดวิธีและแนวทางเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายระบบที่กำหนดไว้ ขั้นตอนที่ ๒ นำผลการประเมินตามเป้าหมายมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นค่าร้อยละ ค่าร้อยละ = $\frac{\text{ผลการดำเนินงาน} \times ๑๐๐}{\text{เป้าหมายตามแผน}}$ ขั้นตอนที่ ๓ นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๒ มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัดในยุทธศาสตร์ที่ ๕ ของแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษา **การติดตาม** ติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน		

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคณะศิลปศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๗ : ร้อยละ ๙๕	มาตรการ/แนวทาง ๑ . ดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม ด้วยหลักธรรมาภิบาล ๒ . รายงานผลโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ด้วยหลักธรรมาภิบาล ๒. รายงานผลโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล ๒) เกณฑ์การประเมิน ประเมินตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด ดังนี้ ๑. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุน ๑.๑ หลักความโปร่งใส (Transparency) ๑.๒ หลักความเสมอภาค (Equity) ๒. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร ๒.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๒.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๓.โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม ๓.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๓.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๔. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรม และการบริการวิชาการ ๔.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๔.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๔.๓ หลักการตอบสนอง (Responsiveness) ๕. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา ๕.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๕.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๕.๓ หลักการตอบสนอง(Responsiveness) ๖. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กร ๖.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๖.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานนโยบายและแผน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๗. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ๗.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๗.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๓) วิธีการวัด โครงการ/กิจกรรม ที่ขับเคลื่อนตัวชี้วัดของแผนพัฒนา คณะศิลปศึกษา ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ครบถ้วนตาม เกณฑ์การประเมินในแต่ละกลุ่ม ๔) การติดตาม ติดตามเพื่อรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting เป็นประจำทุกเดือน ติดตามรายงานผลการดำเนินงาน รายไตรมาส	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑ ผลการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ค่าเป้าหมาย ปี๒๕๖๘ : ระดับ ๓	มาตรการ/แนวทาง ๑. ชักชวนความเข้าใจให้บุคลากรเพื่อสร้างความเข้าใจแนวทางการดำเนินงาน ๒. กำหนดเป้าหมาย “ปัญหาที่อยากแก้” และ “ความดีที่อยากทำ” ให้สอดคล้องกับคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ๓. จัดทำแผนองค์กรคุณธรรมของหน่วยงานจากการกำหนดเป้าหมาย“ปัญหาที่อยากแก้”และ “ความดีที่อยากทำ” ๔. ดำเนินกิจกรรมตามแผนองค์กรคุณธรรม ๕.รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบรอบ ๖ เดือน และ ๙ เดือน	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. คณะฯดำเนินการประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะขับเคลื่อนให้เป็นองค์กรคุณธรรม และก าหนดคุณธรรม เป้าหมาย “ปัญหาที่อยากแก้” และ“ความดีที่อยากทำ”ให้สอดคล้องกับคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ๓. คณะฯ จัดทำแผนส่งเสริมคุณธรรมจากการประกาศเจตนารมณ์ ๔. เข้าร่วมประชุมทบทวนแผนองค์กรคุณธรรมในรอบ ๖ เดือน ๕. เข้าร่วมการประเมินองค์กรคุณธรรมภายในเดือนกรกฎาคม ๖. รายงานแผนพร้อมกับประเมินองค์กรคุณธรรมด้วยตนเอง รอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน ๒) เกณฑ์การประเมิน ระดับที่ ๑ องค์กรส่งเสริมคุณธรรม เป็นการประเมินกระบวนการพัฒนาดำเนินการข้อ ๑-๓ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่าข้อละ ๑ คะแนน รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๖ คะแนน ระดับที่ ๒ องค์กรพัฒนาคุณธรรมเป็นการประเมินการดำเนินงานตามแผนดำเนินการข้อ ๑-๖ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่าข้อละ ๒ คะแนน รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๑๔ คะแนน ระดับที่ ๓ องค์กรคุณธรรมต้นแบบเป็นการประเมินการดำเนินงานตามแผนดำเนินการข้อ ๑-๙ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่าข้อละ ๒ คะแนน รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๒๑ คะแนน ๓) วิธีการวัด คณะศิลปศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรมระดับ ๓ (องค์กรคุณธรรมต้นแบบ) โดยดำเนินการตามตัวชี้วัด องค์กรคุณธรรมข้อ ๑-๙ ทุกข้อไม่น้อยกว่าข้อละ ๒ คะแนน และมีผลรวมไม่น้อยกว่า ๒๑ คะแนน ๔) การติดตาม ติดตามการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน	รองคณบดีผู้กำกับดูแลงานนโยบายและแผน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/ เกณฑ์การประเมิน / วิธีการวัด /การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๒ ร้อยละของบุคลากรคณะศิลปศึกษาเข้าอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส การป้องกันและปราบปรามทุจริตภาครัฐ หรือจรรยาบรรณวิชีพ ผ่านเกณฑ์ที่คณะศิลปศึกษากำหนด ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๐	มาตรการ/แนวทาง ๑. กำหนดนโยบายในการพัฒนาบุคลากรด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ๒. กำหนดกิจกรรมพัฒนาตามนโยบาย ๓. จัดทำแบบทดสอบก่อน-หลังอบรม ๔. รายงานผลการดำเนินโครงการ	๑) วิธีการดำเนินงาน ๑. กำหนดนโยบายการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านทุจริตและประพฤติมิชอบ ๒. วางแผนและดำเนินโครงการพัฒนาบุคลากรตามนโยบาย ๓. จัดทำแบบทดสอบเพื่อประเมินผลการดำเนินโครงการ ๔. สรุปและรายงานผลการดำเนินโครงการ ๒) เกณฑ์การประเมิน จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมผ่านเกณฑ์การประเมินตามแบบทดสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ๓) วิธีการวัด นับจำนวนคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทำแบบทดสอบหลังอบรมเสร็จจำนวนร้อยละ ๙๐ ๔) การติดตาม ติดตามการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน	

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ ของคณะศิลปศึกษา

คำสั่งคณะศิลปศึกษา
ที่ ๖๔ ๙/ ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา

ด้วยคณะศิลปศึกษาได้พิจารณาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) เพื่อเป็นการวางแผนกลยุทธ์ในการกำหนดทิศทางการบริหารงานตามแผนการดำเนินงานของคณะฯ และเป็นไปตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณบดี และสอดคล้องตามข้อกำหนดตามตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะศิลปศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะศิลปศึกษา จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการกรรมการกลั่นกรองแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา ดังนี้

๑. คณบดีคณะศิลปศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๔. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๕. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๖. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๗. หัวหน้าภาควิชาการศึกษา	กรรมการ
๘. หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป	กรรมการ
๙. หัวหน้าภาควิชาสุริยางคศิลป์ศึกษา	กรรมการ
๑๐. หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ศึกษา	กรรมการ
๑๑. นายชาญสิริ ฤกษ์ผ่องศรี	กรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการชุดนี้ มีหน้าที่ดังนี้

๑. วางนโยบายในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. กลั่นกรองแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ ของคณะศิลปศึกษา
๓. กำกับ ควบคุมดูแลในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ
๔. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)
คณบดีคณะศิลปศึกษา

ภาคผนวก ค

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ ของคณะศิลปศึกษา

คำสั่งคณะศิลปศึกษา

ที่ ๖๔๙/ ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา

ด้วยคณะศิลปศึกษา ได้พิจารณาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ของคณะศิลปศึกษา เพื่อเป็นการวางแผนกลยุทธ์ในการกำหนดทิศทาง และเป็นแนวทางการบริหารงานตามแผนการดำเนินงานของคณะฯ และเป็นไปตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณบดี และสอดคล้องตามข้อกำหนดตามตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะศิลปศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะศิลปศึกษา จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา ดังนี้

๑. คณบดีคณะศิลปศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๔. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๕. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๖. รองคณบดีคณะศิลปศึกษา	รองประธานกรรมการ
๗. หัวหน้าภาควิชาการศึกษา	กรรมการ
๘. หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป	กรรมการ
๙. หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์ศึกษา	กรรมการ
๑๐. หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ศึกษา	กรรมการ
๑๑. นายชาญสิริ ฤกษ์ผ่องศรี	กรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการชุดนี้ มีหน้าที่ดังนี้

๑. ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะศิลปศึกษาได้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา
๓. กำกับและควบคุมดูแลในการบริหารงานให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ คณะศิลปศึกษา
๔. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)
คณบดีคณะศิลปศึกษา